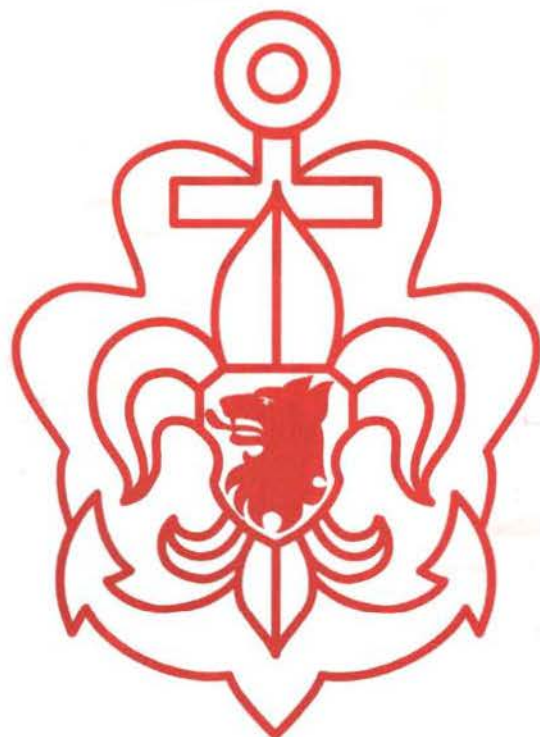

**zpravodaj
vodních
skautů
a skautek**

KAPITÁNSKÁ POŠTA

HKVS

2000/2001

ročník

3

Kapitánská pošta

Obsah

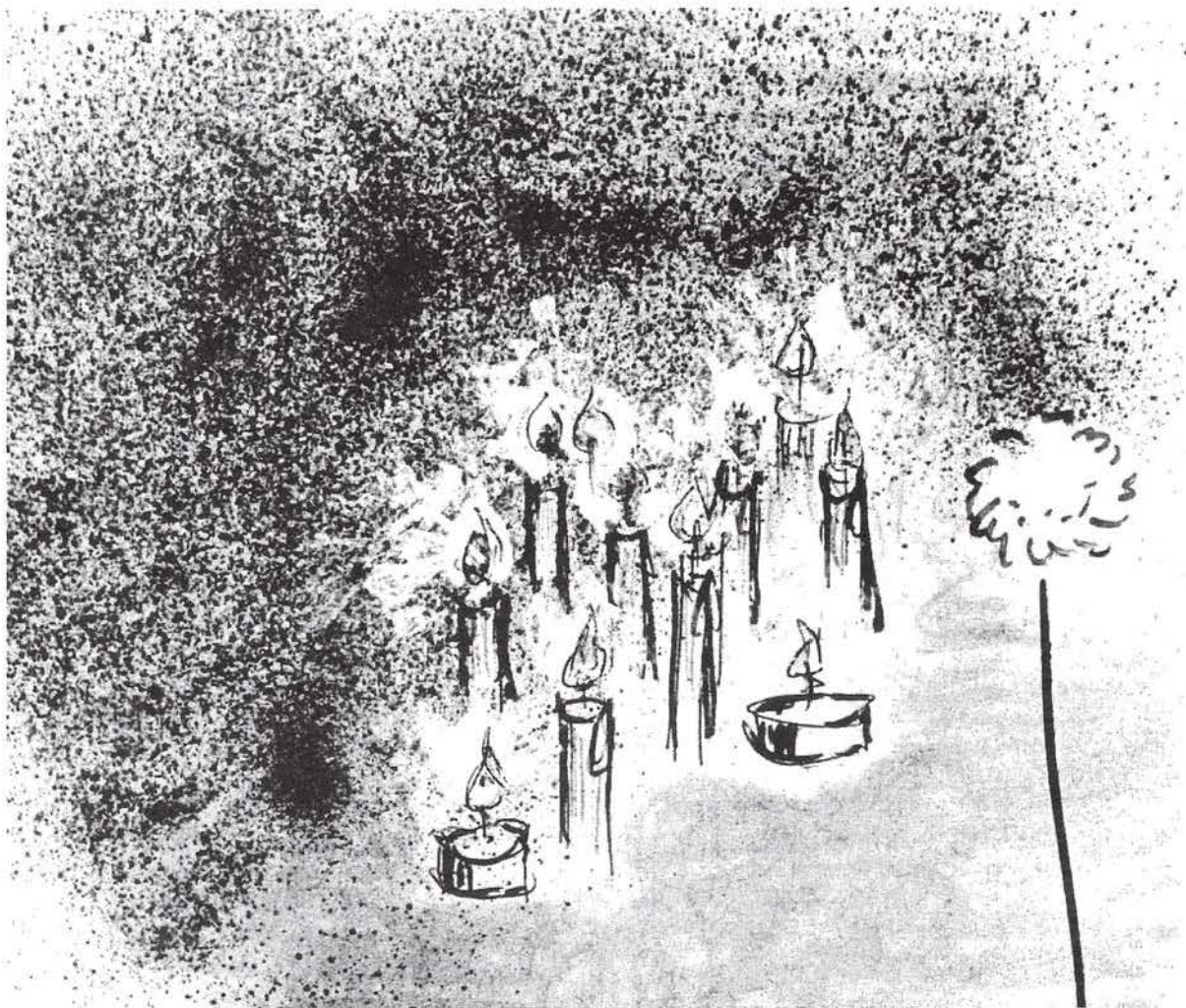
strana

17. listopad – státní svátek	1
Kapitáni a kapitánky	2
Několik vět (od stolu szeče)	2
Navigamus 2000 je mrtev, ať žije Navigamus 2003!	3
O naději	4
Zpráva z jednání komise pro vzdělávání činovníků	4
Nové knihy	5
Technika plachtění na vlnách	6–7
O Bosně	8
Jaderné elektrárny v sousedních zemích Rakouska	8
Svatojánské proudy a zplavnění horní Vltavy	9–12
Pražské mosty III	13
Vzpomeneme každý rád, na lančovský Trinidad	14
Zima opět přebírá vládu	16
Příhláška na vzdělávací akce VS v roce 2001	17
Ekumenická lesní škola	18
HKVS hlásí	19–21

*Ze všech živočichů jen člověk se umí smát,
ač vlastně k tomu má nejméně důvodů.*

Hemingway

17. listopad – státní svátek

Den odporu studentů proti diktatuře a totalitě
1939 proti nacismu
1989 proti komunismu

Kapitáni a kapitánky!

Je mnoho příležitostí, kterých vzpomenout v listopadu. Hned na začátku je to Památka zesnulých, při kterých podle té či oné tradice vzpomeneme na všechny nám blízké, kteří žijí již jen ve vzpomínkách. Já osobně vzpomínám nejen na příbuzné rodem, ale i na příbuzné duchem. Jsou to moji skautští vůdci, kapitáni a bratři a mnohokrát se přistihnu, že si říkám: Co by udělal kapitán Štok, co by udělal Kápi, co by udělal Racek, co by udělal Unrra (abych připomněl jen ta jména, která možná zná i někdo z Vás)? I Vy položte symbolický kamínek nebo rozsviňte symbolickou svíčku za své někdejší vůdce.

Pro mne je důležité i datum 6. 11. V roce 1968 jsme toho dne založili smečku vodních vlačat. Proč ji jmenuji, proč si to nenechám pro své intimno? Inu proto, že tato smečka se dosud vždy probojovala do každého ústředního kola Závodu vlačat a světlušek, které se kdy konalo, ba dokonce i do toho, které se nekonalo (poprvé to mělo být na konci prázdnin 1970). Už tu smečku dávno nevedu, už to mohu říci nahlas: Ukažte takový oddíl!

Ono ani na 7. listopad by se nemělo zapomínat – na tu říjnovou revoluci v listopadu, co ji vedl Lenin, který se jmenoval Uljanov, provedl Zinovjev, ve skutečnosti Apfelbaum, ubránil Trockij, pravým jménem Bronštejn a do hrůzy horší než si současníci dovedou představit dotáhl Stalin, co se jmenoval Džugašvili.

A 8. listopadu se kdysi odehrála událost, která ač časově krátká, ovlivnila mnohotvárným způsobem naše národní dějiny, kulturu, ba i naši současnou rozpolcenost v myšlení – byla to bitva na Bílé hoře, vlastně zlom mezi renesancí a barokem.

Pro dnešek je jistě nejdůležitějším dnem 17. listopad, tak důležitý, že mi je až líto, že z něj udělali státní svátek. Takový svátek je něco moc oficiálního a pokud nevíme proč, začne nudit.

Tak abychom si stále připomínali význam 17. listopadu, přidám ještě jedno datum: 29. listopadu 1989 se na první schůzi sešli členové Hlavního kapitanátu vodních skautů, aby obnovili činnost vodních skautů Junáka.

V prvním čísle Kapitánské pošty roč. 90 je mj. uveden článek bratra Heřmánka-Medvěda. Ocituji jej celý:

Vážené sestry, vážení bratři,

děk statečnosti našich studentů vysokých škol, ale i středních škol, herců a umělců, dělníků a veškeré inteligence obnovujeme opět činnost Hlavního kapitanátu vodních skautů a skautek. Máme všichni radost, že můžeme navázat na předcházející činnost HKVS, která byla dne 15. září 1970 násilně zakázána a HKVS rozpuštěn.

Až budete číst první číslo Kapitánské pošty, postůjte malou chvíli ve vnitřním zklidnění a vzdejte čest památce bratrům a sestrám, kteří nás předešli v uplynulém období 20 let a nedožili se těchto krásných chvil svobody a demokracie, třetího obnovení československého skautingu. Navždy nás opustili:

bratři Jiří Zach, profesor Ladislav Ritt a ing. Jiří Jareš – členové HKVS,

bratři MUDr. Jiří Ebel a Jan Stanovský – kapitáni oddílů vodních skautů z Prahy,

sestra Doris Becková – kapitánka oddílu vodních skautek ze Žatce, bratr Ivan Schuh – kapitán oddílu vodních skautů z Českých Budějovic.

Vzpomínáme všech ostatních sester a bratrů, kteří byli členy oddílů vodních skautů a skautek, jejichž jména nejsou naší redakční radě KP známa.

Čest jejich památce.

A tím uzavírám svůj dnešní kruh myšlenek: I Vy položte symbolický kamínek nebo rozsviňte symbolickou svíčku za své někdejší vůdce.

Váš Vezír

Vážený skauti – dopisovatelé, vážená redakce Kapitánské pošty!

Od doby, kdy jsme si naposledy „řfkali“ jak předávat příspěvky do KP uběhl zase nějaký čas.

Za tu dobu jsme se něco naučili a něco jsme pochopili. Někdo jsme překousli a respektujeme to. Chápeme to jako nutné zlo, jakousi daň za zvolený způsob komunikace mezi těmi, kteří KP sestavují jako mozaiku ze střípků posbíraných od celé skautské rodiny a těmi, kdo takto vzniklou mozaiku musejí realizovat – dávají konkrétní podobu každému novému číslu.

Ale stále se objevují případy, kdy něco zaskřípe. A pak nezbyvá, než opět uvést věci na pravou míru:

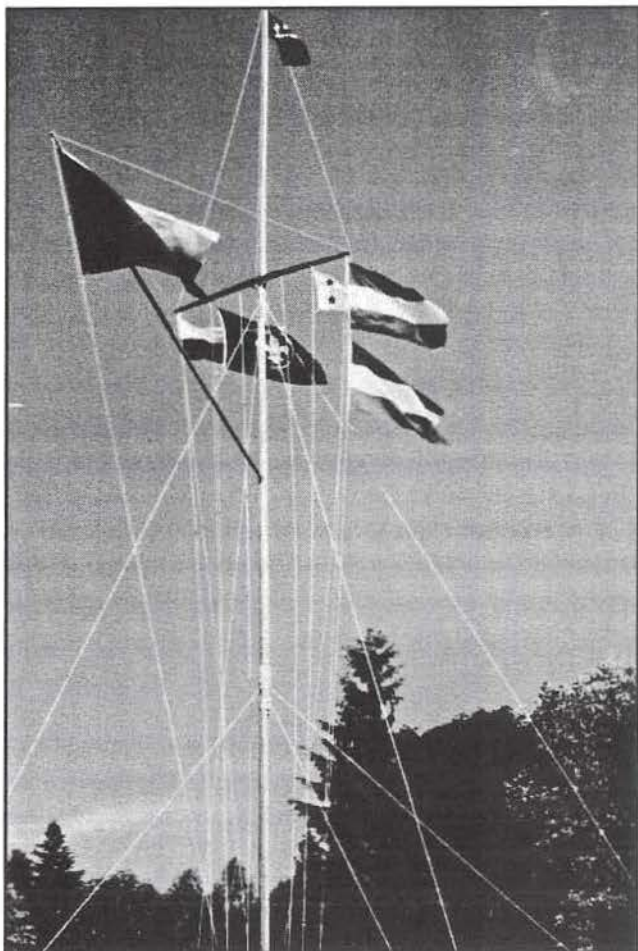
1. Čtete, čtete a zase čtete... po sobě své články, dávejte je čist i dalším osobám. Je v nich spousta chyb!
2. Pokud je to možné, předávejte své příspěvky napsané přímo do počítače a uložené ve formátu TXT (čistý text bez úprav!).
3. Pokud chcete, můžete přidat i obrázek, ale vězte, že pro ofsetový tisk je třeba obrázek v rozlišení alespoň 200 DPI (lépe 300 DPI) ve formátu TIFF a ve velikosti, kterou chcete mít ve výsledku. Pokud se vám zdá, že to je nepochopitelné, pošlete raději originál předlohy. **Slibuji, že ji nepoškodíme**

a vrátíme! Vámi oblíbený formát JPG je použitelný jen v případě krajní nouze. Jedná se totiž o ztrátový kompresní algoritmus, jehož použití na obrázku zanechává nevratné změny ve smyslu zhoršení kvality.

4. Nikdy nepoužívejte kopírované předlohy rastrových obrázků. Snad jedinou výjimkou jsou obrázky ČB (žádné odstíny šedé).
5. Předloha musí být vždy stejně velká nebo větší, než vámi zamýšlený výsledek.
6. Když musíte použít pro výrobu obrázku počítač a chcete jej vytisknout na papír jako předlohu pro ofsetový tisk, musíte tisknout na LASEROVÉ tiskárně. Ostatní technologie počítačových tiskáren jsou zcela nevhodné!
7. Zodpovědně zvažujte, zda obrázek, který zamýšlíte použít, je natolik zajímavý a důležitý, aby bylo nezbytné jej uvádět a když ANO, tak zda jeho kvalita je dostatečná, aby i po jeho reprodukci bylo ještě na co koukat (nikoliv zírat).
8. Na disketách s datovými soubory nenechávejte jiné dokumenty, než které patří do konkrétního čísla KP. (Viz Feraty na disketách pro KP 3/2000).

Za Tiskárnu Ralsko
Jan Řeháček-V. Aka

Navigamus 2000 je mrtev, ať žije Navigamus 2003!

Jaký vlastně byl?

V pořadí třetí, jako všechny předchozí v něčem primátní, v něčem zvláštní, v něčem vyjímecný:

Primátní třeba ve fungování Radia Navigamus a SOS. Obojí je zřetelným organizačním krokem vpřed. Druhým primátem je účast zahraniční skupiny. Harcerům z polského Chořova se Navigamus velice líbil. Blíže neurčení, polsky plyně mluvící obyvatelé moravskoslezského pole s nimi navázali slibné kontakty.

Zvláštní třeba ve způsobu stravování, kterým jsme se dostali na špici evropského a možná i světového peletonu těch pohodlnějších skautských skupin. V daných podmínkách a lokalitě asi jediný možný a funkční, ale přeci jen... Možná jsem trochu staromilec. Určitě mám výhrady vůči nádobí pro jedno použití.

Zvláštní třeba neomluvenou neúčastí

řídícího jachetních soutěží.

Vyjímecný třeba počasím, takže čerstvý vítr, který foukal při jachetních soutěžích se ztišil, když se potěři hrabali na ostrov pro poklad kapitána Kida. Tato vyjímecnost byla dodatečně vysvětlena samotným Vezírem, který se přiznal se skromností jemu vrozenou, že zajištění odpovídajícího počasí si vzal na sebe jako zvláštní úkol. Intenzitu a délku slunečního záření však poněkud přehnal, takže jen díky dostatečnému počtu občerstvovacích stanic v areálu mešové nezaznamenali ani jeden případ dehydratace tělesných schránek přítomných K+K.

Vyjímecný třeba v počtu vyhlášených disciplin a posádek do nich přihlášených, takže nutně docházelo k občasným časovým, „loďomístovým“ až prostorovým kolizím. Díky improvizacním schopnostem a dobré vůli zúčastněných, ale vše doplulo ke zdárnému konci. Stejně mám ale pocit, že pro další ročníky bude prospěšnější počet soutěží snížit a přísněji posuzovat „last minute“ přihlášky do nich.

Dále se přimlouvám, aby jednou z povinných součástí vybavení posádek byl skautský průkaz. Hladina adrenalinu před startem totiž nestoupá jen závodníkům, ale i jejich kapitánům a ti pak zapomínají, že hra, soutěž a umístění v nich jsou pouze výchovný prostředek, nikoliv cíl, k jehož dosažení je možno podřídit vše. Jen čestní mohou být nejlepší.

Na závěr děkuji všem, kdo se zasloužili o zdárný průběh hry „O poklad kapitána Kida“. Neumím je všechny vyjmenovat, doufám že všichni ti mýřáci, havířováci, karlovaráci, pražáci, opaváci a další to sami dobře vědí.

Takže ahoj! (na Hartě?)

Sten Ostrava

O naději

Jiří Edy Zajíc

Je tu chvíle pro naše malé setkání, ve kterém vám nabízím inspiraci k probuzení naděje, protože - jak je v básni Charlese Pégyho - ta „musí vstávat každíčkého rána“. Pomoc k tomu čerpám z knížky „Myšlenky moudrých o naději“. A dneska - nejen proto, že nám už na plné obrátky běží skautský i školní rok - jsem vybral citát Jana Amose Komenského. On totiž Komenský - u nás skutečně především známý jako „učitel národů“ - byl v první řadě biskupem Jednoty bratrské a významným renesančním evropským křesťanským myslitelem. Jeho ústředním zájmem byla „Všenáprava“, zatímco jeho pedagogické úsilí bylo jen jedním z praktických důsledků tohoto směřování.

Nicméně pozorné sledování toho, jak člověk vospívá z onoho malého tvorečka ve všem závislého na ostatních v zodpovědnou, dospělou bytost, která je naopak ostatním oporou, ho přivedlo k řadě zjištění, která pak mohl zařadit i do svého všenápravného snažení. I když ani po tři sta padesáti letech svět není „napraven“ o mnoho více, než v době Komenského, přesto tato jeho zjištění zůstávají v platnosti a jsou radou či výzvou i pro nás. A tak je tomu i s tímto jeho doporučením: „Především je třeba vytýčit si vysoký cíl, vyhýbat se zahálce, nezoufat v nehodách a nikdy neklesat na mysl.“

Co nám to vlastně Komenský sděluje? Upozorňuje nás, že schopnost naděje je podstatně záležitostí výchovy a sebevýchovy. Že jde v případě naděje o něco úplně jiného, než o přirozený sklon k optimismu či pesimismu. Naděje není „šťastná povaha“, která má sklon přehlížet všechny bolavé a temné stránky života. Schopnost naděje podstatně závisí na kvalitě toho, o čem člověk usiluje, a dále na tom, jak se - lidově řečeno - „má v hrsti“. Odborně řečeno - na kvalitě motivace a psychofyzické odolnosti. Nemá-li člověk pořádný cíl, tak se buď životem doslova „plácá“ od nikud nikam, nebo to už takřikajíc „zabalil“. V obou případech nemůže být o nějaké kloudné naději ani řeči. A stejně - pokud člověk nic nevydrží, všechno ho hned vyvede z míry, jakákoli překážka mu přijde nesnesitelně obtížná, nemá šanci dožít se naplnění ničeho, več by opravdu mělo cenu doufat. Protože - jak jsme si řekli minule - všechno, co je opravdu kvalitní, krásné, hodnotné - zraje pomalu.

Když lidé dnes občas sledují, jak špičkoví sportovci tvrdě trénují, aby uspěli na soutěžích, přijde jim to docela samozřejmé. U nich je totiž velice dobře patrné splnění oněch podmínek, o kterých hovoří Komenský. Bohužel ve svém vlastním životě zpravidla nemají odvahu doufat, že i oni by mohli - ba dokonce měli - směřovat k nějakému vysokému cíli. Ne sice ve sportu, ale třeba v tom, být opravdu skvělou manželkou, otcem, bratrem, babičkou, nadřízeným, kolegou ... A to je velká škoda. Protože ve skutečnosti každý z nás je k něčemu takovému pozván. Kam to vede, když člověk tomu nevěří, si řekneme zítra.

Zpráva z jednání komise pro vzdělávání činnovníků

na semináři kapitánů a vůdců VS 21. října 2000

Milan Zeibert - Ježek

1. V letošním roce byly uskutečněny tyto akce vzdělávání činnovníků VS: ILŠVS (vůdce Vezír - 13 účastníků, ukončena na semináři), Seniorská LŠVS (vůdce Ali - 15 účastníků, ukončena složením KZ na semináři), LKVS (vůdce Ježek - 19 účastníků) na Lančově a ČLK v Žerčicích (vůdce Cukr - ukončena složením ČZ na Tortuze a AP (vůdce Flint - 8 účastníků, akce nespádá pod vzdělávací akce dle ŘVČČJ).

2. V roce 2001 budou konány tyto akce vzdělávání činnovníků VS: LŠVS Stvořidla (Milan Zeibert), ČLK Žerčice (Tomáš Kazda), API (Jiří Hold), AP2 (Stanislav Holek), Záchranářský LK (Josef Rokoský).

3. Přihláška na všechny akce je společná a je otištěna v této KP. Zájemci zašlou přihlášku nejpozději do 31. 1. 2001 výhradně a pouze na adresu vůdce kursu, který chtějí absolvovat (je na přihlášce). V případě většího počtu zájemců rozhoduje datum odeslání přihlášky, ve zvl. případech rozhodne vůdce kursu. Kurs, který nedosáhne předepsané minimum 12 účastníků nebude HKVS ani OVČ akceptován, nemohou být poskytnuty dotace.

4. U přihlášky na LŠ je nutné vyjádření kapitána přístavu (vůdce střediska) a vých. zpravodaje ORJ, u děvčat navíc vyjádření příslušné zpravodajky KRJ.

5. Zatím známé termíny jednotlivých akcí:

a) Lesní škola VS:

- víkend - splutí Tiché Orlice 20.-22. 4. 2001
- víkend - jachting na Seči, základna Ústupky někdy od poloviny května do poloviny června, bude upřesněno
- tábor na Stvořidlech 3.-12. 8. 2001
- závěr a kapitánské zkoušky v Praze při 3 jezích 21.-23. 9. 2001

b) Čekatelský lesní kurs VS:

- tábor v Žerčicích 18.-26. 8. 2001
- závěr a čekatelské zkoušky na Tortuze v Nymburce 5.-7. 9. 2001

c) LK skautské VZS v Troji na kanále týden před závodem Přes 3 jezy

d) API a APII budou upřesněny dodatečně

6. Zájemci o kapitánskou zkoušku, kteří nechtějí absolvovat celou LŠ vyplní přihlášku a uvedou, zda mají zájem o víkend vodácký a jachetní.

Nové knihy

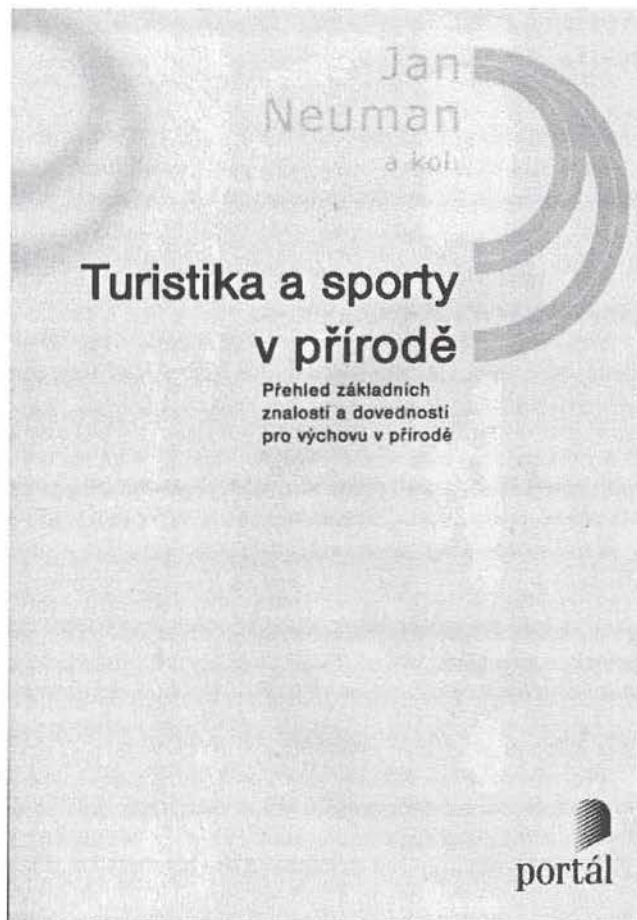
Pavel Česák

Jan Neuman a kol.:

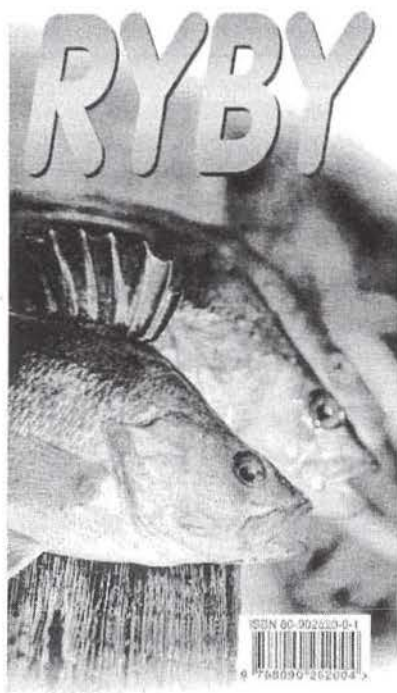
TURISTIKA A SPORTY V PŘÍRODĚ

nakladatelství Portál

Brožura, sestavená kolektivem FTVS UK, je určena vedoucím skupin dětí a mládeže, učitelům tělesné výchovy a studentům pedagogických a sportovních škol. Je zřejmé, že autoři vědí o čem píší. Kromě popisu jednotlivých aktivit a potřebného vybavení se zabývají i bezpečností a nabízejí řadu her. Je k máni v knihkupectvích za 267 Kč.

EDICE VODA A ŽIVOT

O. Pospíšil, K. Hisek:

RYBY

V kartonovém obalu je uloženo 64 karet s vyobrazením našich ryb, na druhé straně je tabulka s popisem ryby, kromě českého a latinského jsou tu i názvy anglické, francouzské, německé a ruské a také údaje o lovu - kdy je povolen, na co bere etc. etc. Lze ji zakoupit v redakci časopisu Rybářství, Nad Olšínami 31, 100 00 Praha 10 za 90 Kč.

Technika plachtění na vlnách

Plavba na plachtenci je do značné míry věcí osobních zkušeností. Reakce na každý pohyb vodní hladiny, na každý výkyv lodi a vychýlení kormidla se nemůže nikdo naučit z grafu a formulek, ani z článků v časopise. Zkušenost je tu tím nejlepším učitelem.

Závody se dříve vyhrávaly téměř vždy jízdou proti větru, ale malé lodě s lehčím a plošším trupem dosáhly velkých rychlostí jízdou ve skluzu.

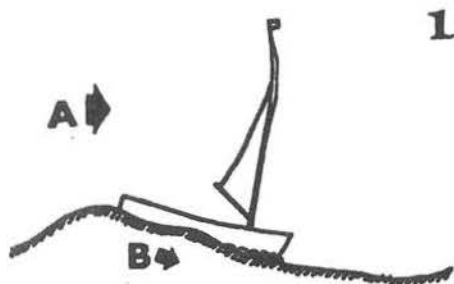
Na klidné vodě není zisk z plavby po větru tak značný, ale kde je dobrá struktura vln, můžete využít tohoto zvláštního zdroje energie pod trupem lodi, aby vás „posunul kupředu“. Naproti tomu, jestliže na vlnu najedete špatně, zastavuje vás, a to je příčinou rozdílů v rychlostech vítězů a posledních při závodech, které se jedou na vlnách.

Velkou část hnací síly, kterou získáte při plavbě na vlnách, vám dodá vlastní váha lodi. Na čelní straně vlny plujete dolů (obr. 1), to znamená, že k hnací síle plachty se přidává hydrodynamická, dopředu směřující síla. Čím déle může člun zůstat na přední straně vlny, tím déle je poháněn touto přidavnou silou. Jestliže jsou vlny dost mohutné a dostatečně příkré, může být loď nesena tak, jak se pohybuje hladina.

Další výhoda, kterou získáte tím, že jste na správné straně vlny, je pohyb hladiny ve váš prospěch. V horní polovině vlny se hladina pohybuje ve směru vln, zatímco v brázdě právě opačně (obr. 2). Tyto pohyby povrchu jsou malé a ve srovnání s rychlostí vln, asi 1 uzel v obou směrech u vln 12 m dlouhých a zdvižených silou větru 4 Bf v pobřežních vodách. Ale jediná míle ve váš prospěch je nesmírná pomoc a naopak jedna proti vám je katastrofa.

Technika směřuje k tomu, plout na čelní straně vlny, a to není vždy tak snadné, protože při rychlé jízdě vjíždíte do zadní části vlny před sebou a skončíte tak, že se snažíte vyplout po ní nahoru a jste strháváni zpětným proudem, který probíhá v brázdě (obr. 3). Proto musíte loď řídit tak, abyste nepluli ani příliš rychle, to je do vlny před sebou, ani příliš pomalu, takže by vás vlna předběhla. Nakonec však stejně buď vy předhloníte vlny, nebo vlny předhloní vás. V malých lodích vás obvykle předhloní, proto se budeme především zabývat touto situací.

Musíte se snažit udržet na přední straně vlny tak dlouho, jak je to možné. Nejdůležitější část celé operace je dosažení maximální rychlosti když najíždíte na vlnu. Od okamžiku, kdy vás začíná dohánět, zvedá se loď zádí na hřeben a po tu dobu jste poháněni vpřed. Jestliže ale nemáte v okamžiku, kdy vás vlna dohání dostatečnou rychlost, projde hřeben pod lodí a ta klesá po zadní straně vlny.

obr. 1
Na přední straně vlny značně vzrůstá síla pohánějící trup dopředu. A – směr vln, B – urychlující síla

Ze zadu přicházející vlna má také často tendenci loď stáčet. Tuto snahu ještě podporuje pohyb hladiny spojené s vlnou (obr. 4). Příklad lodi, dosud v brázdě, má pohyb hladiny proti sobě, zatímco zád' je strkána dopředu. Kombinovaný efekt toho všeho je značný kroutící moment, který stáčí loď proti větru.

Pro dosažení větších rychlostí musíte kormidlo používat jemně, silné vychýlené kormidlo může značně brzdit. Musí tedy posádka především vyvažovat, případně za silného větru vytrimovat plachty tak, aby se loď dostala do správné polohy. Nad to je nutné co nejvíce vysednout loď v okamžiku, kdy bok dosahuje k vlně a jestliže je vítr opravdu silný, je nutné i skasat hlavní plachtu. Loď se nemá vlivem vln příliš stáčet, ani se nesmí do vlny zařiznout. Má se jemně zvedat a hned začít plachtit na přední straně vlny. Malé zdvižení je spíše výhodné, protože se loď dostane lépe do větru, ale jakmile ji vlna začne nést, musíte loď co nejvíce vysednout, abyste ji dostali do nejvýhodnější polohy.

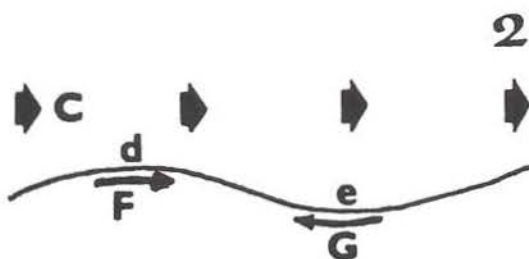
Při jízdě na vlnách se často vyvažuje loď přemístováním. Při plavbě na mohutných válcovitých vlnách pomáhá pohyb přímo dopředu při najíždění na vlnu a rychlý pohyb směrem ke stěžni, když už loď klouže po vlně.

Máte-li v úmyslu jet rychleji než vlny, musíte volit jiný způsob jízdy. Cílem je vyhnout se zaboření do vlny vpředu, aby loď nebyla vlnou stržena. Kdyby se vlny na otevřeném moři, pohybovaly ve stejně uspořádaných řadách, jako když se rozbíjejí o břehy, měli byste mnohem méně prostoru pro manévrování, než ve skutečnosti máte. Většinou jsou vlny nepravidelné, klidná místa se střídají se zřetelnými řadami vln. Obrovská vlna, kterou se právě chystáte projet, bývá dlouhá jenom dvě nebo tři délky na každé straně, pak následuje relativně klidná voda (obr. 5).

Měnící se struktura vln znamená, že nemusíte nikdy dovolit, aby se vaše loď zpomalila najetím do zadní strany pomalu se pohybující vlny. Technika kormidlování pak vyžaduje vyslovený jízdu „cik-cak“.

Plachtíte opět na přední straně vlny a sjíždíte bočně podél vlny. Ačkoli vás to vynese ze směru, přece získáte proti tomu, kdo pluje přímo k bójce a je zdržen přední vlnou (obr. 6). A co více, jste hnáni do klidnější části mezi vlnami, urychlení o jeden nebo dva uzly, což vám dovoluje v rychlosti změnit směr a vrátit se znovu do původního kursu. A tak budete plachtit opakovanými výkyvy k větru po přední straně vln a od větru v klidné vodě mezi vlnami a tím můžete nesmírně získat proti tomu, kdo pluje přímo.

Jakkoli dobře můžete jet po přední straně vln, přece bude-

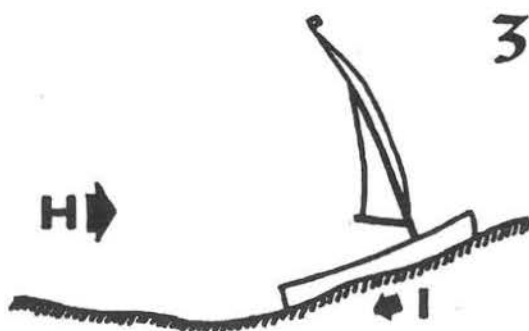

obr. 2
Vlny dávají vznik vlastním povrchovým proudům. C – směr pohybu vln d – hřeben, e – brázda, F – směr hladiny podél vlny, G – obrácený směr v brázdě

te zpomalování, budete-li prorážet přídí kýlové vlny, vytvářené loděmi před vámi. Proto je lépe dostat se na návětrnou stranu flotily a vyhnout se kýlovým vlnám a turbulenci způsobené plachtami jiných lodí.

Ale i ta kýlová vlna, v případě, že na ni dobře najedete, může pro vás znamenat velkou pomoc, protože rozděljuje vodu do dlouhé úhlopříčné brázdy, po které můžete plachtit znatelně rychleji. Tato vlna nás může donést až do výše stěžně lodi před vámi. Ale tam musíte dávat pozor - neumožní vám tuto loď předjet. Způsob, jak tuto loď předjet, je jediný: dostat se na návětrnou stranu kýlové vlny, když Jste vzdáleni dvě až tři délky lodě a vybrat vhodnou přirozenou vlnu, která by vás snesla vedle lodi soupeře na jeho návětrnou stranu. V této pozici soupeř ztrácí vítr z plachet a vy můžete předjet. Jestliže využíváte vlny správně, nebude schopen vás stáčet proti větru.

Nakonec je nutné znovu zdůraznit, že vaše jízda na vlnách záleží především na vašich schopnostech vycítit pohyby trupu lodi.

obr. 3
Lodě špatně plují „do kopce“ a proto plují velmi pomalu.
H – směr vln. I – zpomalující síla

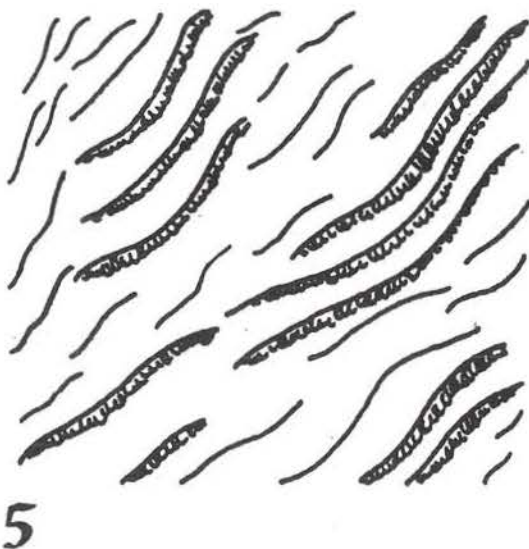
Pro nás je důležitý ještě jeden aspekt plavby ve vlnách. Lodě s malou výškou boku (jako třeba P 550) jsou ve vlnách při nesprávném řízení snadno zaplaveny. To se může stát třeba tak, že když rychlost lodi přesáhne rychlost vln, dojde při neopatrném řízení k zapíchnutí příďe do vlny před lodí. Do lodi se přes příď dostane určité množství vody, což vcelku nevadí, ale další důsledky jsou fatální. Loď se totiž při zapíchnutí prudce zpomalí, vlna, ze které jsme ještě před chvílí sjížděli nás rychle dožene a pokud je jenom trochu strmější, zalije nám záď. Jelikož zadní paluba je představována vlastně jenom malou lavičkou, jde všechna voda dovnitř do lodi. Pokud se „neuděláme“ již v tomto okamžiku, čeká nás to nejspíše při setkání s příští vlnou.

Plavbu v takovýchto podmínkách je u nás velmi obtížné nacvičit. Málokdy se totiž dostaneme při takovém větru v pravou chvíli na vodu, abychom si to mohli jenom zkusit.

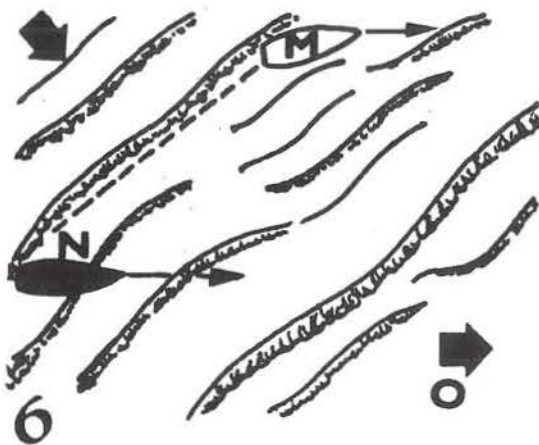
S pomocí zahraničních materiálů zpracovali Stopař a Sam

obr. 4
Obrácené proudy na hřebenu a v brázdě podporují otáčení. J – hřeben, k – brázda. L – kroucí moment.

obr. 5
Uspořádání vln je vždy rozbité. Můžete použít odchylek, které vám pomohou plout po větru

obr. 6
M – jede rychleji na přední straně vlny. N – pluje přímo a vjede do vlny vpředu. O – příští značka. (M využívá přední strany vlny k rychlé jízdě ale vysoko nad kursem. Jestliže nyní pojede pod kursem v klidnější vodě, předjede N)

O Bosně

MUDr. Ivan Brabec-Jezevec

Válka s hitlerovským Německem je mi pochopitelná. Občanská válka ve Španělsku, no prosím. Sever a Jih, samozřejmě.

V indiánských válkách se pravidelná armáda s Indiány nemazlila. Custer nechal na Wichitě postřítet kolem 900 poníků, aby zbavil Šajeny možnosti žít tradičním způsobem života. Ale byla to milice, která na Sand Creeku vyřezávala těhotným nenarozená děčka z břicha, dámská přirození si její členové natahovali na hrušky sedel či připínali na klobouk a z mužských si dělali váčky na tabák.

Občanská válka je vždy krutější, než boj pravidelných armád. Tak tomu bylo i na Balkáně. V tisku se stále objevovaly informace, podle kterých tu ta, tu ona strana se dopustila zločinů na civilním obyvatelstvu.

Jsem Čech, ale narodil jsem se a žil jsem čtyřicet let v Československu. Vždy jsem se cítil Čechoslovákem, až politici rozdělili mou vlast a řekli mi, že Jožo z Košic je cizinec. Chtěl jsem někomu za to nakopat zadek, ale nebyl to anonymní Slovák, byl to konkrétní Klaus a konkrétní Mečiar. Bylo mi smutno, ale tím to skončilo.

Válku na Balkáně jsem nikdy nepochopil. Připadalo mi, že sepeře každý s každým. Sousedské spory že jsou řešeny minou či samopalem. Tušil jsem, že je ve hře jižní horkokrevnost, turecké dědictví, ruka, která se při uctívání Boha pohybuje jinak než sousedova. Snahy mezinárodního společenství uklidnit rozvášněné hlavy možná nebyly nejoptimálnější prováděny, ale situace mi připomínala milíř. Sotva uhlíř zakryl jednu díru aby uhasil oheň, ten vzplanul na druhé straně. Jako mnoho lidí jsem si říkal, oni snad nechtějí mír. Proboha, nebylo by lepší obklíčit hranice a nechat, ať se postřílejí, aby byl konečně klid?

Podzim 1995, Daytonský mír. Konec války. Sláva. Pak přišel šok z Kosova. Nové napětí, nové harašení zbraní.

Letos v létě si mi jeden bratr postěžoval na nepružnost skautského ústředí. Dostal se prostřednictvím vojáka SFOR

k volání bosenských skautů o pomoc. Informaci postoupil výš a dva měsíce uplynuly, aniž by se cokoli dělo. Jezevec je známý rapl, takže za šest týdnů byla připravena mise do Bosny.

Bratři, naše spory jsou malicherné. Neplynou z důležitosti argumentů, ale z naší rozmazlenosti. V britském sektoru, kde jsme se pohybovali, umírá měsíčně 5 lidí v minovém poli a 30 je minou zraněno. Mluvili jsme s našimi vojáky SFOR. V rámci své půlroční mise přišli v horách do vesnice, kam po odchodu armády nikdo nepřišel. Pět let po ukončení války. Materiál, který jsme vezli, nebyl zdaleka všechný nový. Skoro jsem se za některé kousky styděl. Šok byl, že se na nás bratři dívali jak na Ježíška. Když jsem měl tendenci omlouvat, že jsme díky krátkosti času nesehnali nic lepšího, říkali, že jsem blázen, protože oni jsou teď jako skauti nesmírně bohatí. Nejen materiálem, ale i vědomím, že na ně někdo myslí.

Do zničené Bosny proudí veliká mezinárodní pomoc. Na obnovu hospodářství, budov, cest. Ale v Bosně jsou také lidé. Ti nemají práci. Kromě barů, šipek, piva a pirátsky kopírovaných cédéček (která jsou mimochodem pro nás nesmírně laciná) nemají mnoho možností jak využít volný čas. Jak se mají naučit, že je nutno zapomenout na křivdy a začít normálně žít?

Ani po návratu nerozumím balkánskému problému o mnoho víc. O jednom jsem ale přesvědčen. Politici a vojáci, kteří nesou odpovědnost, patří jednoznačně do Haagu, aby přestal být vinen anonymní Srb, Muslim, Chorvat. Ale Miša, Dragan, Vladislav a další, kteří chtějí udělat něco pro děti, potřebují naši pomoc.

PS. Nemám rád armádu. Jako voják základní služby jsem si před nástupem dal socialistický závazek, že v uniformě nevystřelím ani na střelnici. A to jsem splnil až do vyřazení z armády pro věk. Půjdu-li však mé daně na takové vojáky, jaké jsem poznal v našem kontingentu SFOR, snad je začnu platit rád.

Jaderné elektrárny v sousedních zemích Rakouska

zase nazpět do rukou vládních, dal císař Ferdinand I. stavěti *navigační cestu* podél toku Vltavy z Budějovic do Prahy a rozšířiti zároveň velké solivarny v Hallstadte. Tých záměr posíliti měl mandát arciknížete Ferdinanda r. 1563 českým místodržicím daný, aby sůl ne jinde nežli v Starém městě Pražském skládána byla. Právě se totiž v něm: „že jest Jeho Milost Císař to milostivě naříditi ráčil, že toto království České vlastní svou soli, kteráž se v Jeho Milosti zemích rakouských vaří, opatřovati a od Budějovic až ku Praze po vodě na šifích, na vořích i na vozích ji voziti a tak tou soli města Pražská a jiná v krajích fedrovati ráči.“ (Sněmy čes.)

S nevráživostí pochopitelnou hleděli příslušníci panského, rytířského, zvláště však městského stavu, kterak doprava soli stává se poněkud císařským monopolem a jak bohaté příjmy z něho plynou do důchodů císařské komory. Dlouho tajená nespokojenost propukla ve zjevnou stížnost stavů na sněmu českém dne 30. června 1565 na hrade Pražském císaři přednesenou s prosbou, „aby Jeho Milost Císařská takové obzvláště vnově zaražené sklady i také záповědi formanům, kteří rozvožováním té soli buď do země nebo ven z země do markrabství Moravského, do Slezska a Lužic pracovali a zase jiné koupě ku pohodlé(!) mnohým dodávali, vyzdvihnouti (= odvolati) a to při starobylém způsobu zuostaviti ráčil, neb kdyby to na dlouze průchod míti mělo, tehdy že by mnozí z stavů k nemalé újmě a ztižnosti i lidé jich o živnosti přijiti musili.“ (Sněmy čes. III. 241.)

Úmysl stavů stěžovati si na sněmě do záboru solního obchodu nezůstal ztaven úředníkům císaři oddaným, a proto ještě dříve, nežli stížnost na sněmě podána byla, radil již 24. ledna toho roku 1565 komorní úřad císaři Maximilianovi, že prý by se sice nedoporučovalo, aby císař o té záležitosti se stavy vyjednával, protože doprava soli po řece jest „regale“ (výsada krále), ale že by přec záhodno bylo, aby stavům, prve nežli by se žádosti jejich snad vyhovělo, připomenuto bylo, „s jakým úsilím a otcovskou milostivostí a náklonností přešli císařové tímšti pamětliví byli mezi jiným také cti, užitku a prospěchu tohoto království Českého, jmenovitě když Jeho Milost Císař již před 18 léty počal řečiště Vltavy od Budějovic až do Prahy *zplavňovati* a na ten účel přes 30.000 tolarů vlastních peněz věnoval a proto též solivarny v Hallstadte, v Rakousích nad Enží, rozmnožil a rozšířil, aby tak větší díl tohoto království Českého vlastní J. M. Císařské soli byl zásobován a podporován, a aby po Vltavě nyní nejen J. Mti. Císařské vlastní sůl (protože tato po řadu let cizími osobami a obchodníky, také cizí soli obchodujícími, z čehož ani J. Mti. Císařská, ani stavové této země vespolek užitku nemají), nýbrž i všeliké jiné věci, potraviny a kupecké zboží po lodích a vorech snáze a bezpečněji nežli dříve z Budějovic do Prahy a ještě dále se dopravovati mohly“, — aby tudíž stavové a obyvatelé země české raději svého panovníka v jeho regale nežli příslušníky cizích zemí podporovali.

Uvedený právě komorní artikul jest *první* úřední zprávou, jež podává nám bližší údaje o zplavnění Vltavy. Císaři Ferdinandovi I. přičítána tu jest zásluha, že on první staral se o zplavnění této řeky, věnovav r. 1547 částku 30.000 tolarů na stavbu navigační cesty a na úpravu řečiště z Budějovic do Prahy. Táž chvála vzdává se mu podruhé v odpovědi císaře Maximiliana na výše uvedenou stížnost českých stavů, která byla jim však dána až roku 1567. V ni kromě zamítavého stanoviska císařova, že nově založených solních skladů a záповědi formanům, aby svobodně mohli soli obchodovati, zrušiti neráči, dočítáme se i zajímavé zmínky, že „čehož někdy císař K a r e l Č t v r t ý, aby toho dověsti mohl, žádostiv býti ráčil, takové plavení a nástroj teprve za císaře Ferdinanda k svému dokonání přišel a tak udělán jest, že táž silnice na vodě a plavba tomuto království ku poctivosti a vši obci k dobrému a již v zvyklosti a obyčeji jest.“ (Sněmy III. 346.) Přes to však císař uznal, že jinak stavové podle starobylého obyčeje a obdarování svého mají býti zůstavěni při plavení dříví a svobodně silnici na vodě.

Od té doby o svobodném plavení dříví na českých řekách, zejména po Labi, Jizeře a Vltavě, častěji na sněmech byla řeč. Tak roku 1571, 1574, 1575 a 1578, ale teprve r. 1581 v dobrozdání české komory, týkajícím se úpravy solního obchodu, dočítáme se opět o zplavnění Vltavy, že prý císař Rudolf, očekávaje ze značně zvýšeného dovozu soli ze solivaren hallstadtských, gmundenských a išlských stoupenutí důchodů císařské komory, mnoho peněz vynaložil na úpravu Vltavy, na zbudování vrat a jezů, na úřednictvo a služebnictvo solní a že každého roku ještě na to vše nemalý náklad jde, ale že s bolestí pozoruje, kterak cizí sůl z různých stran po nápravě jest dovážena a jak tím obchodu komornímu nenáležitá újma se děje. (Sněmy VI. 13.)

Ve vlastním tedy zájmu císař obchod soli a úpravu řek podporoval. Tak r. 1586 nařídil, aby podána byla zpráva o stavu všech mlýnů a jezů od Budějovic do Prahy, které prý nad obyčejný cejch zvýšeny jsou, takže tím v dodávání soli po vodě nemalá závada se činí. Podávají tedy zemští přísední mlýnáři v Praze, vyslaní od purkmistra města Pražského, v ponděli po sv. Markytě relací o 24 mlýnech vltavských, při nichž závady byly shledány. Byly to mlýny: „Přední“ mlýn v Budějovicích, kde byla chybná vrata „německá“ zvaná, dále dva mlýny pod Budějovicemi řečené „Fenců“, dále pod Hlubokou, v Purkarcí, v Podjeznicí, v Jaroslavicích, nad Hněvkovici, pod Hněvkovici, při městě Týně „panský“ a „u Hřky“, pod Týněm „u Tlaška“, u pana Kořenského, pana Bohuslava Malovce v Újezdci, na Bruskově, na Rejžkově pana Kořenského, v Naděradcích „u Jerouska“, u Kupky, na Tetě, na Podolském, u Bejlavce, v Letošicích, na Zdikově (sic!) a v Kamýku pana Oldřicha Myšky. Odporovali, aby všude položena byla vrata ku plavení soli a dříví na půl lokte pražské míry pod cejch a kde ocechovací znamení povodní nebo jinými příčinami sešlo, aby podle starých, mlýnářských notulí (t. j. záznamů) znovu bylo

označeno, dále aby všude srovnány byly jezy k cejchu a prahové mlýnští aby nejméně půldruhého lokte pod cejch nebo i níže kladení byli. (Bořek č. 3., str. 23.)

Není divu, že císař Rudolf, jehož císařská komora téměř stále trpěla úbytěmi peněz, za takového stavu věci počal vyhledávat na zplavnění řek příspěvi země. Dovolává se ho ve sněmovní předloze ze dne 26. února 1590: „že by v království tomto obchodové a handle snadno se zase vyzdvihnouti a odbyti na všelijaké obilí, ryby a jiné věci, (kterých místem pro velikou hojnost téměř nic neplatí) s lepším a větším užitkem bejtí a sem i tam se v zemi i ven z země to dodávati mohlo, kdyby bedlivým a skutečným přičiněním jak J. Mti. Císařské tak také stavuov plavby v království tomto po řekách, na lodích i vořích podle nalezitosti spraveny byly.“ Ale stavové čeští nejevili mnoho chuti povolití výdaje na zplavnění řek. Vysvítá to na př. z dlouhého, do nekonečna se vlekoucího vyjednávání o zplavnění Labe. Na žádost císaře Maximiliana II. zvolena byla totiž již na sněmě r. 1571 komise (Jaroslav Libšteinský z Kolovrat, Jan Vřesovec z Vřesovic a Křištof Bettengl) pro úpravu Labe, dne 26. února 1587 podán i obšírný memorial o posavadních překážkách svobodné plavby po Labi (Bořek č. 1.), o nichž pak r. 1590 a 1591 jednalo poselství českých stavů na sjezdu říšských knížat v Magdeburce (p. Ladislav Popel z Lobkovic), r. 1600, dne 21. dubna podána zpráva o mělčinách a hlubinách v řece z Prahy až do Litoměřic (Bořek č. 3.), r. 1601 pak dokonce podán byl již od „paumistra“ města Vratislavě návrh na úpravu Labe a Vltavy od Litoměřic až k mostu pražskému, ale výsledek všeho toho rovnal se téměř nule.*) Prohlásil stav panský a rytířský na sněmu k této královské

*) Na zamítnutí návrhů vratislavského „paumistra“ jistě nemalý vliv měla zpráva přísedných mlýnářů pražských o navrhovaném jim srubu k vytahování šífův v Praze ze dne 25. srpna 1600, jež podána byla presidentovi české komory. Vratislavský stavitel, jménem Schneider, navrhoval, aby pro výtah lodí proti proudu vody přístaven byl k jezu staroměstských mlýnů poboční (originál důsledně píše „povoční“) kamenný jez neboli srub. Mlýnáři vyměřili, že pro veplutí pouhé rybářské lodice s jednou osobou nutno by bylo vydržeti vodu stavidlem při spadném (= dolejší) konci srubu aspoň na půl šesta lokte, pro výtah velké lodí však nejméně na 7 loket. Tu by pak kamenný srub na vydržení vody v takové výši musil býti jen po jedné straně dlouhý 46 a 1/2 provazce (provazec = 52 loktům), na obou stranách tedy dvojnásobně, a tu prý vidí se býti nemožným tak velkou sumu vody zdržeti. Uvážiti prý též jest, že by se voda při plavení dříví, které v letní době téměř každého dne se děje, tak velice tím širokým splavem „odtahovala“, že by pak nově udělaná prachovna J. Mti. Císařské, mlýny pana purkmistra a pánův novoměstských i vodárna, item dvě řady mlýnův na lodích, item pana purkmistra a pánův staroměstských, Helmovy a Kamenské, mlýny k špitálu sv. Pavla náležející, kteřížto mlýnové 76 moučných kol „přilí“ (t. j. ženou) a šlejferny (brusírny) částečně mají, státi by musili, a tu časem nemalý v chlebě nedostatek by povstal tím spíše, když mnohokrát, i tehdy, když všemi mlejny v Praze bez překážky se mele, takový nedostatek veliký v chleběch se nachází a pak znamenitý pokřik od lidu obecního bývá. Konečně při velké vodě, kdyby takový srub položen byl, veliká škoda i mlýnům by povstala. (Bořek str. 36.)

V době, kdy široké kruhy české veřejnosti zaujaty jsou smělým záměrem domácích techniků využití síly Svatojanských proudů pro elektrificaci celých středních Čech a vystavěním velkolepé přehrady zásobiti velkou Prahu v dokonalé míře užitkovou vodou, nebude zajisté bez zajímavosti poznati vývoj zplavňovacích prací na horním toku Vltavy vůbec, Svatojanských proudů pak zvláště.

K poznání této otázky, o které posavad u nás nikde nebylo obšírněji pojednáno, posloužily mně hlavně dva prameny: 1. obsáhlá, této věci se týkající korespondence strahovského opata Kryšpína Fuuka z Hradíšťtě, původce a ředitele zplavňovacích prací na Vltavě a Labi, která chová se v archivě strahovského kláštera v Praze a již jsem o značný počet listin porůznu ještě v archivě shledaných rozmnožil, uspořádal a vročil, takže čítá dnes na 250 listin, a 2. obrovský foliant rukopisu Jana Kryštofa Bořka (Borschecka), registrátora guberniálního archivu pražského a potom správce dohledacího úřadu nad plavbami v Čechách, v knihovně strahovské o 621 stranách (sign. DDI 1), jenž z 25 jiných rukopisných foliantů téhož pisatele věnován jest právě referátu o zplavnění řek a povznesení obchodu v Čechách. Jest k němu připojena též Dietzlerova kopie velké mapy dolního toku Vltavy z Prahy do Litoměřic (180 × 83 cm), kreslené od Kašpara Knittla, zemského měřiče království Českého z r. 1714. Kdykoli čerpal jsem z jiných pramenů, bude na svém místě udáno.

* * *

Otázka zplavnění řeky Vltavy od pradávna úzce souvisela s dovozem soli do Čech. Sól dovážena byla k nám hlavně z Hallstadtu po nápravě do hlavního skladiště v Č. Budějovicích, kde nakládána bývala na menší dopravní lodí nebo vory (pramice) a po Vltavě dovážena do Prahy nebo i dále do Litoměřic. Tato doprava soli po vodě považována bývala za výhradní právo českých králů (*regale*). Během času vyvinula se však vedle tohoto obchodu soli ještě jiná doprava soli z Horních Rakous, ze Solnohradska a z Bavor, totiž po suché zemi povozy, kterýžto obchod provozovali hlavně chudší zemani a měšťané jihočeští, aniž co proti tomu od českých králů bylo namítáno. Teprve po roce 1547, kdy odboj českých stavů proti císaři Ferdinandovi I. důkladně byl potlačen, a kdy královská moc nabyla znamenitého vrchu nad pokořenými stavy, nastalo záhy také v solním obchodě značné přesunutí sil na prospěch císařských důchodů. Aby královská výsada plně se uplatnila a obchod soli dostal se z rukou občanských

K výzvě P. T. pana inž. *Emila Zimmerera* odborového přednosty v ministerstvu veřejných prací, podjal jsem se úkolu vypsati průběh pokusů o zplavnění Vltavy ve Svatojanských proudech. Rukopis předložen byl slavné Masarykově Akademii práce, ta však, poukazujíc vším právem na to, že práce ta jest spíše rázu historického nežli technického, předala rukopis České Akademii věd a umění se žádostí, aby vzala na se uveřejnění podaného rukopisu. Konám tedy jen milou povinnost, jestliže projevují tímto vřelé díky především *slavné I. třídě České Akademie věd a umění*, dále p. řediteli *Dru L. Niederlovi*, p. odbor. přednostovi *E. Zimmererovi* a konečně všem, kdož mimo mé vědomí přičinili se o to, aby práce tato v Rozpravách České Akademie byla uveřejněna.

V Praze, na Strahově, dne 17. března 1924.

Cyril A. Straka.

Tiskem Aloisa Wiesnera v Praze,
knihtiště České Akademie věd a umění a českého vysokého učení technického v Praze.
Papír dodala akciová společnost Nýdecké papírny.

předlože, že „nesmejšlí se, aby plavba z moře po Labi až k mostu pražskému s sebou mnoho oužitkův přinesla.“ Pozoruhodné jest, že městský stav podobného prohlášení nepodal. Patrně viděl ve zplavnění řek dobrou pomůcku k zvýšení obchodu, kdežto panský a rytířský stav měl především na mysli náklady s úpravou řek spojené, které ovšem v prvé řadě padly by na bedra těchto prvňích dvou stavů jakožto majitelů značné výměry pozemků. Neubrání se však čtenář sněmovních artikulů úsměvu, jestliže od té doby po celou řadu let čte stále se opakující záznam: „Z strany plavby po Labi, poněvadž již ten artykul na sněmích mnohokrát uvažován byl, na tom jsou se stavové ještě snesli, aby to Jeho Milost Císař nejvyšším úředníkem a soudcům zemským v moc dáti ráčil tak, aby komisaři zemští k tomu nařizeni byli, kteříž by plnomocně to vše na místě a konci postavití mohli, a aby týmž komisařům list mocný pod pečeti zemskou dán býti mohl, o to jsou již stavové relací ke dčkam zemským učinili“. Tak opakuje se v artikulech sněmovních z roku 1606, 1607, 1609—1610 a 1615. Ve skutečnosti však neudělalo se na úpravě labského a vltavského řečiště nic z té jednoduché příčiny, že na práce ty nebyla zároveň poukázána určitá částka peněz, nýbrž ponecháváno bylo vše na libovůli komisařů, kteří ovšem bez prostředků peněžních nic kloudného provésti nemohli. Nemalý podíl na nečinnosti té měly ovšem též domácí a uherské nepokoje, vpád pasovských vojsk do Čech, smrt císaře Rudolfa, zplavnění řek si přejícího, války s Turky atd. Teprve r. 1627, „aby ten artykul aspoň jednou k místnému konci přiveden býti mohl“, usneseno bylo, „aby nejen zemští komisaři, kteří by sami osobně v ta místa sjeli, je při Labi a Vltavě očitě spatřili, k tomu lidí takových, kteří by těm věcem rozuměli, buďto zde v království Českém, anebo ven z země povolali, nýbrž i rozvržení nákladův na touž věc učinili“. (Artykulové sněmu obecného r. 1627, str. 36.)

Podle další relace v té věci navrhovali dne 29. srpna 1601 přísežní mlynáři po místním ohledání řeky v přítomnosti pana buchhaltra české komory Davida, aby raději protrhl se jez u Kamenského mlýna staroměstských pánů vedle císařské prachovny, a aby pod ním udělány byly ze dřeva dva sruby, každý 60 loket zdělí, 6 loket zšíří a od prahu a pražců 7 loket zvýší, jimiž by šify táhnouti se mohly. Rozpočet činil 2193 kop 12 gr. miš. Kromě toho měli býti vystavěni ještě dva podobní srubové při jezu Helmovském staroměstských pánů a další dva při jezu vedle vodárny na nových mlejních pánů novoměstských. Při dvou jezích náležejících držitelům lodních mlýnů nebylo by třeba dělati srubů, než toliko ty jezy na náležitém místě protrhnouti, prahy v náležitou míru položit, načež by pak tažecím kolem, postaveným na ostrově nad těmito jezy, mohly by se šify snadno nahoru vytahovati. To by se spravilo nákladem 200 kop miš. Rozpočet na sruby: na prahy, pražce, pouchy a sloupy bylo by třeba dvou dubových vorů 20 loket dlouhých, to stálo by 40 kop miš.; kolního dubí na koly a jehly, kozlíky a stavidla 27 vorů 15 loket dlouhých = 270 kop; stavitního dubí na sítěny a převazování stěn 36 vorů 15 loket dlouhých = 540 kop; na kobyly 2 vory po 18 loktech = 50 kop; na špunty do žlabu jedlový vor 24 loket dlouhý = 10 kop; na prkna k tažení žlabu 5 prkených vorů = 40 kop; nárožníků k přibíjení prken do žlabu 36 kop = 43 kop 12 gr.; kamene do dvou srubů 180 sáhů i s dodáním = 200 kop; od díla dvou srubů se splavem 1000 kop.)

Tentokrát konečně přikročeno bylo poněkud opravdověji k otázce zplavnění Labe a Vltavy. Již následujícího roku 1628 volí obecní sněm komisaře pro plavbu, kteří od r. 1590 vůbec voleni nebyli. Byli jimi: ze stavu duchovního Jan Sixt z Lerchenfelsu, probošt kapituly litoměřické, za stav panský Pavel Michna z Vacinova na Tloskově, Konopišti a Břežanech, za stav rytířský Jiří Malovec z Chýnova a z Wimberka na Liběchově a za stav městský František Cortesi z Peregrýnu, kteří ze svolené kontribuce měli potřebnou úhradu na učiněná vydání poukázati. Ale to nebylo by snad posunulo dílo znatelně ku předu, kdyby nebyli bývali hned od pánů komisařů navrženi k postavení srubů při všech jezích na Vltavě a Labi znalci: Lukáš Želivský, Jan Váňa, Václav Svoboda, Martin Švagerka a Pavel Husák, všichni starší, pišeční mlynáři pražští, kteří obdrželi od cis. Ferdinanda 13. března 1628 patent, ke všem obyvatelům poblíž jmenovaných řek hledící, aby neváhali s úředníky i poddanými svými lidmi k vykonání těch prací náležitou asistencí učiniti. (Bořek I. c. str. 47.) Ti ruče přikročili k dílu. Již 6. dubna toho léta podávají pánům komisařům nad plavbou zprávu o své pochůzce po jezích od Prahy až k Litoměřicím a navrhuji, kde a jaké sruby při jezích by se udělati měly. (U Roztok, ve Chvatěrubech, v Kramoště u Mělníka, u Dol. Beřkovic, v Roudnici a v Litoměřicích).*)

Od té doby otázka nákladů na zplavnění řek již ze sněmu českého nezmizela. Z artikulů sněmu léta 1630 se dovidáme, že na plavbu po Labi (v čemž zahrnuty jsou i práce na Vltavě horní) určena byla předešle, t. j. r. 1629 částka 20.000 zl. rýn., a tohoto roku mělo se ještě z berní dodatí, co se do té sumy dosavad nedoplatilo a nad to ještě z kontribucí toho léta 2000 zl., z čehož ovšem pořádný počet měl býti učiněn.**)

*) V Bořkově foliantu uvádí se na str. 53 též opis výsady krále Václava IV. na mlýny na lodích ve Větším městě Pražském z r. 1384.

***) Že z povolených 20.000 zl. větší část pravděpodobně padla na výkup nemoovitých překážek, lze souditi z toho, že na př. jen kněžně Polyxeně z Lobkovic měla česká komora vyplatiti 9000 zl. rýn. za odevzdání dvou jezů v Roudnici navigační komisi, „aby rozebrání, vyzdvížení byli a tudy nová plavba lepší svůj průchod a volnost jmiti a důchod J. M. C. rozmnožen býti mohl.“ (Archiv strahovský, v korespondenci Fukově č. 1. Přepis komory komisařům dno Řezno, 7. května 1630.) Kněžna také již 10. července přikazuje hejtmanu svému na Roudnici vladyce Bohuslavovi Ritterovi, aby všemu věřil, co s ním Jan Durych, měšterin Nového města Pražského o sboření jezů roudnických mluvíti bude. (Tamtéž č. 2.) Z rozkazu cis. Ferdinanda dvorské české komoře dno. Řezno, 5. srpna 1630, vyplaceno býti mělo na rok 1630 z částky na plavbu povolené kněžně Polyxeně 4000 zl. rýn. (Tamtéž opis č. 3.) Dne 3. prosince podává již Durych komisařům zprávu, co vše již na Labi provedeno jest: V jezu u Litoměřic žlab nový, jímž šifové tažení budou, za 500 zl. udělán, v Roudnici jez protržen a kolo postaveno; u Dol. Beřkovic jez již protržen, u chramostského jezu srub a žlab dokonán. V Nalozevsi (!) měl by se koupený již jez protrhnouti, ale kněžna z Lobkovic tomu zbraňuje, až by byla zaplácena. Ve Chvatěrubech a v Roztokách již plná zásoba dříví připravena jest k postavení němčin. — Durychovi ve vod-

ROZPRÁVY ČESKÉ AKADEMIE VĚD A UMĚNÍ.

TRÍDA I.

ČÍSLO 68.

SVATOJANSKÉ PROUDY A ZPLAVNĚNÍ HORNÍ VLTAVY.

NA ZÁKLADĚ ARCHIVÁLNÍCH PRAMĚNŮ

PODÁVÁ

CYRIL STRAKA.

V PRAZE.

NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE VĚD A UMĚNÍ.

1924.

Pražské mosty III

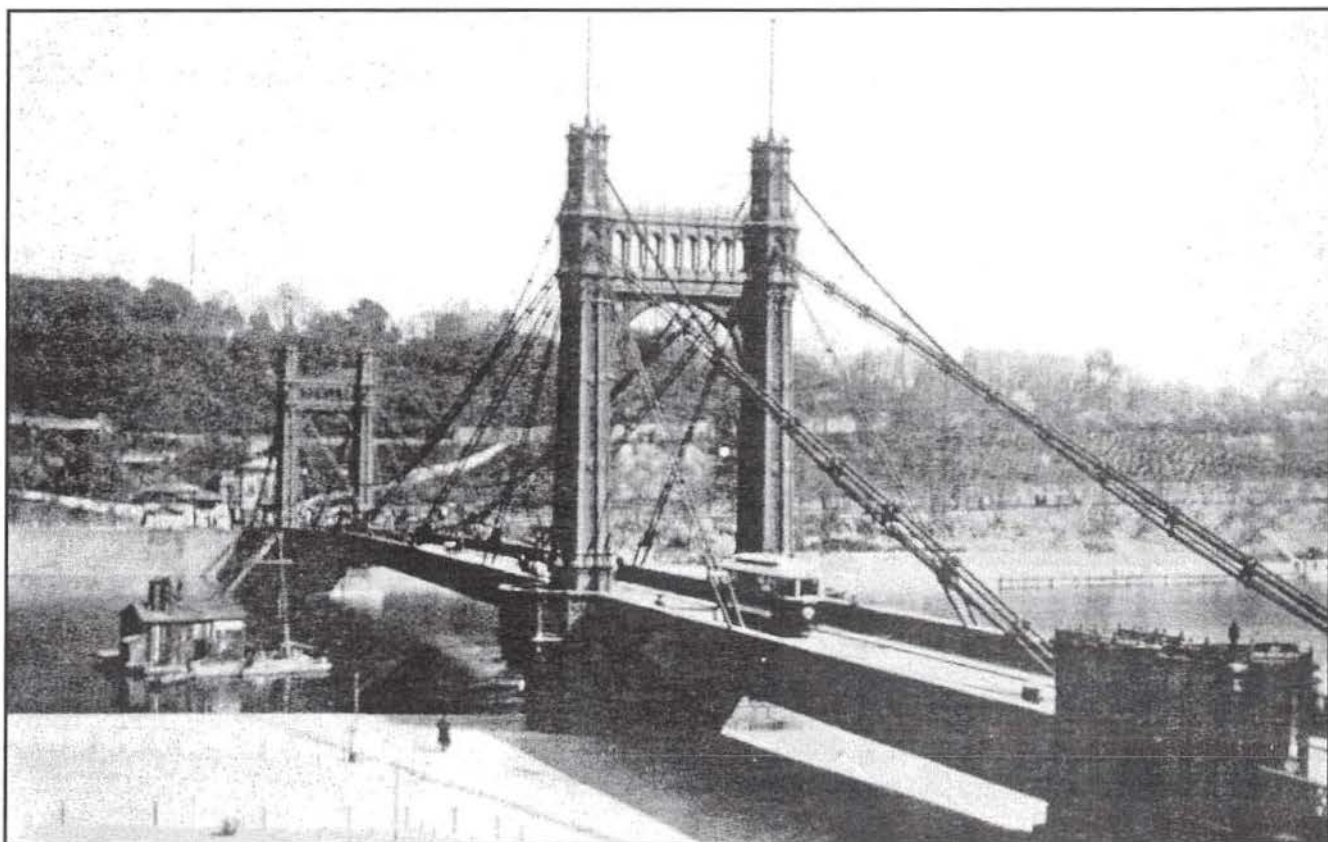
Pavel Česák

Již na počátku 19. století se začalo uvažovat o mostu, který by umožnil spojení Prahy s Královskou oborou (dnešní Stromovka), která se začínala stávat oblíbeným výletním místem pražanů, zejména těch z "lepších" vrstev. Jako nejvýhodnější se jevilo postavit ho v pokračování ulice Trubní (později Eliščiný, dnes Revoluční). Nejvyšší purkrabí Království Českého, Jan Rudolf hrabě Chotek zorganizoval veřejnou sbírku, která vynesla 108 tisíc zlatých. Byla to částka sice vysoká, ale přesto nepostačující a tak byly příspěvky v roce 1808 vráceny a od stavby se zatím upustilo. Když došlo v roce 1811 k rakouskému finančnímu krachu bylo zřejmé, že to bylo rozhodnutí prozíravé. V roce 1828 byla ustavena Akciová společnost ku stavbě řetězového mostu v Praze, která však stavbu později uskutečnila v odlišné poloze přes Střelecký ostrov.

Teprve v období starostů Dr. Pštrossa a Dr. Bělského došlo k rozhodnutí postavit nový most v prodloužení ulice Trubní nákladem obce pražské a byla v roce 1863 vypsaná veřejná soutěž. Vybrán byl návrh visutého mostu angličanů Ordisha, Lefeuvre a Maxe am Ende. Most byl postaven jako železný nosník 2,1 m vysoký (tvořil zároveň zábradlí), zavěšený na šikmých řetězech, které vycházely ze dvou litinových bran, stojících na návodních pilířích. Pilíře na zabraněných pilotách v hloubce 6 m pod normální vodou vybuodovala firma Fr. Schön, základní kámen dne 19.10.1865 posvětil pražský arcibiskup kardinál Bedřich kníže Schwarzenberk. Železnou konstrukci včetně věží dodala Rustono-

va mostárna, na řetězy byla použita anglická ocel z Sheffieldu. Rozpětí hlavního pole bylo 144 m, celková délka mostu 250 m a šířka 9,7 m. Veřejně dopravě byl odevzdán 16.5.1868 jako most císaře Františka Josefa I. Pražany byl ale častěji nazýván Eliščiným mostem podle císařovny Alžběty (zvané Sisi, která byla zavražděna 1898 v Ženevě), po níž byla přejmenována někdejší ulice Trubní. Před otevřením byl most podroben dynamické zkoušce klusajícím dobyt看em. Již v době výstavby bylo mostu vytýkáno, že vzbuzuje silný dojem nejistoty. Tyto obavy se však v nejbližších letech nepotvrdily. Teprve v roce 1884 se v souvislosti se zavěšením vodovodního potrubí pro Holešovice ukázalo, že statický výpočet mostu nebyl dostatečný a že materiál řetězů z anglické dodávky nespĺňuje deklarované parametry. Nejprve byla omezena hmotnost vozů pojíždějících po mostě na 9 tun, provoz dvoukolejně koňské dráhy byl ale povolen. Pro jubilejní výstavu v roce 1891 byla kapacita mostu posílána dřevěným provisoriem, které vedlo z Františku k Havírně u začátku Rudolfovy štoly a bylo zrušeno až v roce 1900. U jeho levobřežního konce začínala krátká lanovka a později pohyblivý chodník na Letnou. V roce 1885 za národohospodářské výstavy byl most v hlavním poli podepřen dřevěnými bárkami. Rekonstrukce mostu byla provedena v roce 1898 a byly při ní vyztuženy litinové věže vsunutou konstrukcí z plávkového železa a především řetězy byly nahrazeny ocelovými lany z továrny Felton Guilhomme z Mühlheimu. Po rekonstrukci byl most podroben důkladné statické zkoušce.

dokončení na str. 15 dole

Vzpomeneme každý rád, na lančovský Trinidad

Vzpomeneme každá ráda lančovského Trinidada

Prožila jsem kouzelných deset dnů za kouzelného počasí v kouzelném prostředí mezi kouzelnými lidmi. Ve dnech 18. - 27. srpna 2000 se v Lančovské zátoce na Vranovské přehradě sešlo 58 nadšenců, kteří chtěli prožít něco neobyčejného. Sešly se tři generace skautů a skautek na námořní akademii Trinidad:

Seniorská lesní škola vodních skautů (SLŠ VS) - 15 účastníků, Instruktorská lesní škola vodních skautů (ILŠ VS) - 13 účastníků, Lesní kurz vodních skautů (LK VS - kadeti) - 19 účastníků, pořadatelský sbor - 9 nadšenců.

Každý měl svůj program, a přesto jsme prožili nádherných deset dnů pohromadě, kdy se naše programy prolínaly. A jaké to bylo? Nyní dávám slovo nejmladší generaci, jejímž zástupcem je Pavel Kolář - Pavel ze Znojma.

„TRINIDAD 2000 – LANČOVSKÉ SETKÁNÍ Z POHLEDU KADETŮ

„Áááááááááá...!!! Drž se...! Nepouštějte ji...! Jauvajs, mám tam prsty...!!! Fuj, já tak nesnáším bahno v botách...! Lidi, už je to jenom kousek...!!!“

Tak třeba takhle mohla vypadat jedna minuta nabitého Lesního kursu, který se odehrával koncem srpna na Vranovské přehradě. Jestli se vám před očima na chvíli mihly vzpomínky na nějaký akční film, tak nejste daleko od pravdy. Posuďte sami: putování pošťáka Vavrdy na koloběžce cestou – necestou skal a stepí, divočinou, skoky s kajakem ze skalky do jezera, noční sestup suťovým polem a následně brodění řeky Dyje, pěkných pár námořních mil po přehradě, ať už s pádlem v ruce nebo pod plachtami pětsetpadesátek, no a samozřejmě závěrečný „pochod smrti“ Národním parkem Podyjí a jeho okolím.

Nebojte se, samozřejmě, že trochu přeháním. Cílem kursu nebyla fyzická likvidace jeho účastníků škodolibou instruktorskou partou (nutno však přiznat, že to na druhou stranu nebyla vždy REKREACE, kterou kadeti vzývali jako své obranné heslo). Tenhle týden by nebyl úplný bez toho odpoledne, kdy jsme společně připravovali rukodělné maličkosti, a večera, kdy byly tyto upomínky vydraženy v aukci, které se zúčastnila celá akademie. Děkujeme ještě jednou všem za to, že 4 000 Kč z tohoto večera mohlo být odevzdáno dětem z dětského domova. Nezapomenutelnou atmosféru měly i oba táborové ohně a uznáte sami, že týden bez kytary a písniček by snad nikdo z nás nepřežil.

Příjemné bylo, že nejenom tady jsme se setkávali s našimi „oldies“ – účastníky seniorské lesní školy, která se konala ve stejný čas na stejném místě. Že ve skautingu hraje hlavní roli především srdce, jsme pochopili ve chvíli, kdy se naši starší bratři a sestry, do té doby pokojně plavající v zátoce, proměnili v krvelačné piráty a přepadli naše pramice vracující se z výcviku. Výsledek? Dvě pramice potopeny po tuhém boji, prorazila jediná. Stejně tak se dá jen těžko zapo-

menout na jména těch několika souhvězdí, když vám o nich Thor nadšeně vypráví pod jasnou půlnoční oblohou, a vidět při práci na oplachtěnkách profesionální přístup Oskara a spol. vás naučí víc, než tisíc dobře míněných slov.

Ne, že by ta slova nebyla důležitá, ale co je opravdu podstatné, je očím neviditelné a uším neslyšitelné. Nemyslete si, že každá chvíle byla idylická, ale copak není minutová krize taky poučením? A o to přece šlo. Učit se, hledat a nacházet.

Za ten týden jsem poznal spoustu skvělých lidí. Už se těším, až se za nimi vypravím do Prahy, do Jizerek a dál, nebo až se potkáme na nějakém srazu, závodě, či třeba Navigamu. Je pro mě důležité vidět, že práce pro děti v oddíle má smysl a dá se stále vylepšovat o tisíce drobností, se kterými vám někdo ochotně pomůže a poradí, tak jak jsem to poznal na Lančově. A za to vám všem děkuju.

Přeji všem modrou oblohu nad hlavou a stopu vody pod kýlem kdykoli a kdekoli.

Ahoj Pavel, Neptun Znojmo

P.S. Když už je řeč o tom setkávání, to víte, že ve Znojme je Odemykání řeky Dyje naplánováno na 21. dubna 2001? Ne? Tak si to napište do kalendářů a přijďte.“

Za instruktory nám pár slov napsal Tomáš Kazda-Prášek z Liberce.

„K Akademii Trinidad dost dobře nelze cokoliv říct nebo napsat – to se může pouze prožít. Charakteristika možná může znít: výborná atmosféra, příjemní lidé, mnoho nových zkušeností, poznatků, přátel. Zároveň ale byl Trinidad velkým krokem do neznáma, neboť na jediném místě a v jediný čas snad ještě nikdy neprobíhal poměrně provázaně Lesní kurz, ILŠVS a Seniorská LŠVS. Přesto byl, podle mého názoru, tento pokus více než úspěšný. Dokázali jsme se navzájem a společně bavit, učit i hrát, ať je nám šedesát, čtyřicet a nebo dvacet.

Pokud mám hodnotit deset dní prožitých na Vranovské přehradě, musím volit zvlášť slova pro prostředí, účastníky a programovou náplň. Místo konání bylo zasazeno na základnu třebíčských esperantistů. Lidé to jsou velice milí, hodní a přátelští, i když poněkud „jiní“ než je takový běžný průměr v našich zeměpisných délkách (alespoň podle mého názoru). Velikou vadou na kráse je právě jejich základna v Lančovské zátoce. Sečská přehrada (známe ji všichni z letošního Navigamu) je proti tomuto místu vpravdě bohem zapomenuté a pusté místo prostě veškerých známek civilizace.

Všechno zlé je (prý) pro něco dobré. I tady ne příliš vhodné prostředí nechalo vzniknout unikátnímu celku zvanému Rekreati. - Ted' drobné vysvětlení: Trinidad nebyl unikátním jenom přítomností tří škol na jediném místě a konáním v posledním roce druhého tisíciletí. Byla zde použita, podle mě poměrně netradiční, koncepce programové náplně LK

a ILŠVS; kdy frekventanti instruktorské LŠ připravovali (a tím v naprosté míře utvářeli) program pro rovery a rangers z lesního kurzu. Bylo to pro nás velice přínosné a poučné. Ovšem to je pouze velice všední a konvenční konstatování. Samozřejmě, že nejkrásnější na tom všem bylo to, že nejvíce jsme se bavili my – frekventanti ILŠ při přípravě programů.

Právě kombinace spjatosti ILŠ s LK a vpravdě rekreačního prostředí dala vzniknout díky výbornému kolektivu ještě lepším prožitkům a myslím si, že leckterý (ne-li každý) z nás budeme na tento kurz dlouho vzpomínat.

I seniorská škola byla, řekl bych, poněkud netradiční. Její jednotliví účastníci připravovali program pro druhé v disciplínách, kde jsou plní znalostí. Také bych chtěl zajásat nad tím, jak dokázali mnohdy zúčastnit se programu „kadetů“ a nebo přímo pro ně nějaký připravit a pobavit se společně s námi – později narozenými...

Jistě se najdou škarohlídové, kteří nám Trinidad budou kritizovat. Já k nim ale patřit nebudu a nechci. S čistým svědomím mohu říct: Pokud bude někdy možnost zopakovat něco jako Trinidad, jdu s chutí zase do toho.

Prášek

Pražské mosty (dokončení ze str. 13)

Při ní došlo k nepružnému poklesu mostovky o cca 40 cm, který byl přičítán „dosednutí“ konstrukce. Teprve při demontáži mostu v roce 1947 se ukázalo, že byla způsobena prasknutím podkladní desky ložiska v důsledku nadměrného přetížení při zkoušce.

Kapacitně přestal most, od roku 1918 pojmenovaný po M. R. Štefánikovi, vyhovovat a v roce 1936 byla vypsaná soutěž na nový most. Po začátku 2. světové války, kdy most nesl Janáčkovo jméno, byla jeho demontáž pod nejrůznějšími záminkami jiného využití oddalována, aby jakostního materiálu nebylo možné použít pro válečné účely. Rozebrán byl až v letech 1946 - 47, veřejnosti sloužil plných 73 let.

Zatím sloužilo pražanům dřevěné provisorium. postavené

Za seniory jsem dala slovo „suzozemskému bratrovi“ Jindřichu Valtrovi-Rikimu z Jablonce nad Nisou.

„Posílám pár řádků stručného hodnocení viděného „suzozemským bráškou“. Setkání tří generací (kadetů, instruktorů a seniorů) byl zajímavý nápad, že skautská myšlenka může spojit různé věkové generace.

Hodnocení tohoto týdenního pobytu:

1. vedení: 1 (jen jsme postrádali časový rozpis pro výuku seniorů)

2. instruktoři: 1* (přednášky dobře připravené, škoda jen, že bylo málo praktického výcviku na vodě – plachtění)

3. stravování: * * * (nikdo si nemohl stěžovat)

Závěr: Každé takovéto setkání může být jen přínosem pro další skautskou činnost v oddílech a přístavech. Díky všem za krásně prožitý a skautsky naplněný týden.

Riki

Co k tomu všemu dodat? Snad jen to, že se mi splnil dávný sen. Vždy po táboře si my, vedoucí, řekneme: „Pojďte, teď si uděláme týden tábora pro sebe.“ A tady se mi to povedlo. Vrátila jsem se o několik desítek let zpět a prožila jsem tyto dny, jako když mi bylo sedmnáct. Za to všechno děkuji instruktorům, sboru i všem ostatním, kteří na Lančově byli. Na takové dny se nezapomíná.

Lady

v letech 1940 - 41. Výsledky soutěže z roku 1936 byly vyrovnané a tak nová komise posuzovala v zúženém výběru projekt na konstrukci ocelovou a železobetonovou. Vybrána byla nakonec varianta mostu železobetonového, navržená mostním odborem magistrátu hl. města pod vedením Ing. O. Širce. Nový most má celkovou délku 263 m, šířku 24 m a rozpětí největšího ze tří polí - levobřežního 65 m. Mostovka stoupá k levému břehu a je kryta žulovým dlážděním. Pilíře byly založeny pneumaticky na železobetonových kesonech. Plného využití se mostu dostalo až od druhé poloviny roku 1953, kdy byl otevřen navazující letenský tunel.

Most byl pojmenován po Janu Švermovi. Tento intelektuálský a slalonní komunistka se stal pro svoji opravdovost úmyslů, nespornou inteligenci a upřímnost svým mocniti-

vým soudruhům během války v Moskvě nepohodlný a byl vyslán jako politruk do Slovenského národního povstání pravděpodobně v naději, že to bude jeho konec. To se také stalo, a nic později nebránilo tomu, aby jméno tohoto hrdinsky zmrzlého bojovníka komunismu nebylo připomínáno těmi, kteří se ho předtím zbavili. Dnes nese most opět jméno Milana Rastislava Štefánika.

Použitá literatura:

Fischerové: Pražské mosty

Josef: Encyklopedie mostů

Noll: Pražské mosty, Staletá Praha XIII.

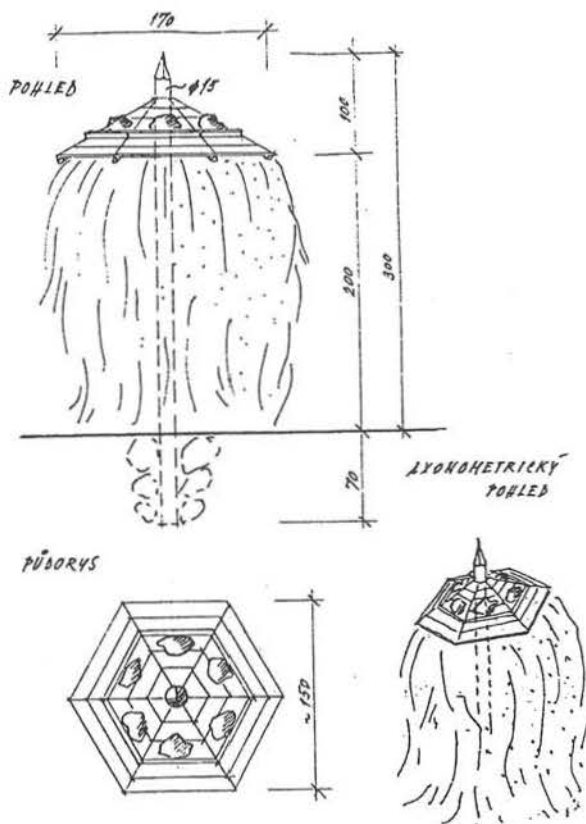
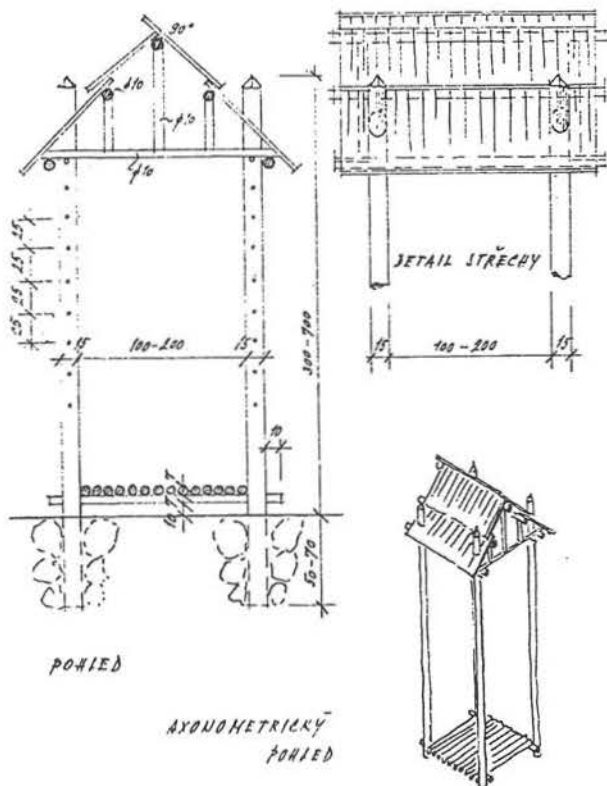
Zima opět přebírá vládu

Pomalu přichází opět zimní období a tím i nouze o krmení pro lesní zvěř. Až napadne hluboký sníh, bude situace ještě horší. My skauti jsme však ochránci přírody nejen dle našeho zákona, ale máme k přírodě jako svému druhému domovu blíž, než jiní lidé. A zvěř do přírody jistě patří, to si všichni uvědomujeme a chceme, aby v těchto nepříjemných měsících nebyla závislá jen na chudé stravě. Nabídněte proto mysliveckým spolkům pomoc při zimním zakládání krmiv do krmelců a zásypů. Tato činnost vám přiblíží zimní přírodu a pomůže vám ji poznávat daleko více, než při běžných výletech. Je dávným zvykem, že poprvé se zakládá nejpozději před Vánocemi, pokud to není nutné již dříve. Nejhorší situace bývá v únoru, kdy jsou poslední tuhé mrazy. Při přechodu na čerstvou trávu a ozimy je dobré dávat do krmelců jablka, sušené jeřabiny a jiné krmění, obsahující vitamíny. Když zjistíte, že krmelce je potřeba opravit, nebo postavit nové, neváhejte. Některé plány na výstavbu jsou zde. V každém případě se domluve s mysliveckým spolkem, který spravuje revír.

Jack

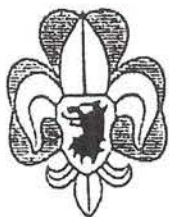
OBOROHY

Přihláška na vzdělávací akce VS v roce 2001:

10. LŠ VS	ČLK VS	ADMIRAL. PL. AMATEUR	ADMIRAL. PL. STEN	LK skautské VZS
Milan Zeibert Novodvorská 9 674 01 Třebíč	Tomáš Kazda Chelčického 138 460 01 Liberec V	Jiří Hold Primátorská 49 180 00 Praha 8	Stanislav Holek Francouzská 6017 708 00 Ostrava	Josef Rokoský Ortenovo nám. 25 170 00 Praha 7
Mám zájem o:	Kapitánská zkouška	Čekatelská zkouška		
Jméno a příjmení, přezdívka:				
Rodné číslo:				
Adresa (včetně PSČ):				
Telefon, e-mail, nebo jiné spojení:				
Registrace (oblast, přístav, oddíl)				
Současná funkce v oddíle:				
Číslo vůdc. dekretu (jen LŠ a KZ)				
Číslo a rozsah VMP (jen AP)				
Vyjádření vůdce přístavu, stř.(LŠ)				
Doporučení vůdce oddílu (ČLK, LK)				
Doporučení VZ ORJ (LŠ)				
Podpis zák. zást. (pro < 18 let - ČLK)				
Doporučení zpravodajky LŠ oblasti (jen dívky na LŠ)				
Poznámky a připomínky uchazeče:				
Datum a podpis uchazeče:				

Co se nehodí, škrtni! Přihlášku odešli nejpozději do 31.1.2001 na adresu vůdce akce, o kterou máš zájem. Přihláška k ČZ a KZ není podmíněna účastí v kursu. V tom případě ji zašli na adresu vůdce ČLK respektive LŠ. K účasti na všech vzdělávacích akcích (kromě ČLK) je nutná ČZ, pro účast na LŠ a ke KZ ještě VZ.

JUNÁK - SVAZ SKAUTŮ A SKAUTEK ČR

EKUMENICKÁ LESNÍ ŠKOLA

Bratře, sestro, Ekumenická lesní škola Tě zve na

XI. SKAUTSKÝ SEMINÁŘ O VÝCHOVĚ MLÁDEŽE A FORMACI VŮDCŮ

*Seminář pro absolventy všech lesních škol a pro vůdce a činovníky oddílů a středisek obou kmenů.
Pro rovery a rangers ve věku 15 až 17 let jsme připravili speciální program, uvedený dále.*

Seminář je dvoudenní a koná se v Salesiánském divadle, Kobyliské nám. 1, Praha 8 - Kobylisy, v sobotu 6. a v neděli 7. ledna 2001.

Doprava: metro "C" - "NÁDRAŽÍ HOLEŠOVICE" a dále BUS č. 200 jednu zastávku "Na Stírce".

PROGRAM SEMINÁŘE

Pátek 5.1.: *příjezd a ubytování mimopraž. účastníků, možnost pohovořit s instruktory ELŠ.*
19.00 – 21.00 **P. Marek VÁCHA** – Orko, účastník expedice do Antarktidy: – *promítání diafilmů*

Sobota 6.1.:

7.15 - 7.50 *prezence účastníků* -

8.00 - 12.30

- **P. Gedeon BIŇOVEC** – At-pui a **Ing. Vladislav JECH** – Kamzík, ČCE: *ekumenická bohoslužba*

- **RNDr. Peter JANČURA**, Fak. ekologie v Banskej Štiavnici: *Identita člověka a krajiny*

- **Pavel ZEJŠEK** – Junior: *Výchovné a vzdělávací akce ELŠ v roce 2001 (video)*

- **P. Mgr. Jiří ROUS**, kněz pověřený pastorem Rómů v Brněnské diecézi, vojenský kaplan české jednotky v silách SFOR: *Rómové – trochu historie, kultura, zvyky, ..., to co o nich nevíme*

12.30 – 14.30 *oběd*

14.30 – 16.00

- **Prof. Radovan LUKAVSKÝ** a **Ing. Miroslav PERGLER** – Dany:

Jaroslav Seifert – literární pásmo k 100. výročí narození básníka

- **PhDr. Ivana BERNARDOVÁ**, Křesťanská pedagogicko-psychologická poradna:

Chyby ve výchovatelské praxi

18.30 - 19.30 *Setkání účastníků podle regionů (regionální kruhy ELŠ) pro dívčí i chlapecký kmen*

19.30 – 20.30 *Setkání členů Kruhu absolventů ELŠ 1990 – 2000: výchovný a vzdělávací systém ELŠ v roce 2001, výměna zkušeností.*

Neděle 7.1.:

8.00 - 9.00 *mše sv. v přednáškovém sále, slouží Mons. Václav MALÝ, světící biskup pražský.*

9.00 - 9.45 *snídaně*

9.45 - 13.00 **Ing. František VALDŠTÝN**, Ministerstvo obrany ČR:

Cestou k husitským válkám. Šestá část historického cyklu z českých dějin.

13.00 *Tradiční zakončení semináře: gilwellský kruh, večerka.*

Diskuse a dotazy po přednáškách řídí K. Písková (DELŠ) a MUDr. R. Splitek – Šakoh (VLK ELŠ)

ROVERSKÁ SEKCE SEMINÁŘE

Sobota 6.1.:

Dopoledne *paralelně s první přednáškou "velkého semináře"*

- **Stanislav BALÍK** – Ježek: *Různé modely demokracie a jejich využití ve skautské činnosti*

- **MUDr. David GIRSA** – Kopr: *Prezentace činnosti roverského kmene Malá ovce*
paralelně s druhou přednáškou "velkého semináře"

- **Mgr. Jiří ZIKMUND** – Balů:

Apoštol Pavel říká: "Jen se podívejte, bratři, komu se u vás dostalo povolání" (Kor 1,26)

- **Oldřich LUBOJACKÝ, Ivo LÁNSKÝ:**

Liberecká dvaadvacítka – prezentace několika desetiletí činnosti roverského kmene

Odpoledne: *Hra s poznáváním Prahy*

Večer: *Hudební pásmo*

Upozornění:

- Bude v prodeji II. a III. svazek sborníku přednášek.*
- Obědy a snídaně se předem neobjednávají, ale je nutno si zakoupit stravenky v pátek 5.1. nebo v sobotu 6.1. nejpozději do 8.30 hodin v předpokládané ceně 40,- Kč a 15,- Kč.*
- Mimopražským účastníkům můžeme nabídnout jednoduché ubytování. Vezměte si s sebou: karimatku, spacák, přezutí, potřeby na spaní, jídlo na dva dny. (V případě zájmu oddělte dolní díl pozvánky a pošlete na uvedenou adresu.)*
- Skautská prodejna JUN vás opět obslouží v prodejním stánku.*

Na úhradu režijních nákladů: vstupné 35,- Kč.

Na Tvou účast se těší

Miloš Blažek - Merkur a instruktorský sbor ELŠ

Informace: *Miloš Blažek, Pamůškova 9, 140 00 Praha 4*

✕ _____

Přihláška na program roverské sekce semináře

Přihlašuji na speciální program pro rovery a rangers účastníků.

Jméno.....

Adresa..... PSČ.....

✕ _____

Přihláška na ubytování

Jméno:.....

Adresa:..... PSČ:.....

Přeji si zajistit ubytování dne 5.1.: dne 6.1.:

- ❖ *Při hromadných objednávkách ubytování uvádějte chlapce a děvčata na zvláštních listech!*
- ❖ *V případě, že se jedná o manžele, také uveďte!*

Přihlášky na program roverské sekce semináře a na ubytování odešlete obratem, nejpozději však do **12. prosince 2000** na uvedenou adresu, abychom vám mohli odpovědět a sdělit místo ubytování.

HKVS HLÁŠÍ

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ HKVS DNE 7. 9. 2000 V PRAZE

*Přítomni: Vezír, Pišta, Sam,
Pavel, Jack, Amateur, Oskar,
Mikrob, York*

Vezír, Sam, Pavel – vyúčtování akce Navigamus 2000 a všech kursů pořádaných HKVS ještě není ukončeno.

Oskar – informoval o zamýšlené sbírce na dovybavení Tortugy. Chybí ještě stoly, dvě židle, policová skříň a koberec. Budou vydány čtyři druhy poukázek. V hodnotě 50 Kč „Trnož“, v hodnotě 200 Kč „Noha“ a v hodnotě 800 Kč „Židle“. Rada HKVS souhlasí.

Slavnostní prosincové zasedání rady HKVS se uskuteční mimořádně v pátek 15. 12. 2000 v 18.00 hod. v Trotuze.

Vezír, Pišta – informovali o letních školách pořádaných HKVS. Trinidad – instruktorská LŠ, seniorská LŠ a lesní kurs. Celkem 57 účastníků. Seniorská LŠ – většinou účastníci chybí k získání kapitánské zkoušky průkaz VMP. Instruktorská LŠ – účastníci dostali „domácí úkol“ – zpracovat metodiku pro zaměstnání, která vedli, a připravit hypotetický kurs včetně hospodářského zabezpečení. spojení tří akcí se ukázalo jako velice výhodné, obzvláště se vydařil závěrečný oheň, proběhlo „splnutí“ všech tří generací účastníků. Hospodářské zajištění – zajištěné ubytování se stravou se velmi osvědčilo, zbylo mnohem více prostoru pro program, náklady byly přitom rozumné. Žerčice - čekatelství lesní kurs. 32 účastníků. Překvapila touha po informacích, která převládala nad zábavným programem. Žerčice 2001 – uskuteční se v termínu 17.–26. 8. Ostatní kursy se musí termínově přizpůsobit.

Sam – omezená informace o admirální plavbě 2000. Konala se na Orlíku, byly použity lodě typu Štír (z půjčovny). Admirální plavba 2001 – Pavel s Amateurem zajišťují včasné nahlášení (kvůli možné dotaci). Jet by se mělo nejspíš z Prahy Vltava, pak Labe až do Hamburku, poté snad podél pobřeží do Holandska. vlajkovou lodí by měl být Korál. Podrobnější propracování programu a zajištění se plánuje na podzimní seminář K+K.

Je nutno zjistit, jak přesně probíhá přiznání instruktorské kvalifikace bez instruktorské lesní školy. Na OVČIN zjistí Ježek.

Sam – podzimní seminář K+K se uskuteční ve dnech 20.–22. 10. 2000 ve Vysokém Mýtě, v učilišti Karosy. Základní poplatek bude 350 Kč.

Mikrob – zažádal o založení komise skautské vodní záchranné služby. Rada HKVS souhlasí a jmenuje br. Mikroba vedoucím této komise. Zároveň mu ukládá vypracovat a do podzimního semináře K+K předložit plán práce komise.

Rada HKVS je rozhodnuta odebrat Ing. Marhoulovi řád bílého bobra. S tímto svým rozhodnutím seznámí sbor nositelů tohoto vyznamenání a požádá jej o vyjádření k tomuto rozhodnutí.

Výrobci UL katamaranu, který letos přeplul Atlantik ho předvedou na třech jezích. Na podzimním semináři K+K by o něm měl být promítnut film. Firma je schopna podobné lodě i nabídnout.

Vezír – informace o průběhu prací na řádu o medailích a vyznamenáních. Status Řádu stříbeného bobra a případně i jeho medailí zpracuje Jack.

Zapsal Sam

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ HKVS DNE 5. 10. 2000 V PRAZE

Přítomni: Vezír, Pišta, Ježek, Sam, Pavel, Oskar, Amateur, Jack, Jupp, York, Puma

ÚRJ – informuje o jednání evropské skautské konference, která se bude konat v červenci 2001. Na den 12. 7. 2001 žádá ÚRJ o poskytnutí 10 pramic s posádkou dvou lidí a pěti pádly navíc (v Praze na Žofině). O tomto požadavku bude informováno na semináři K+K.

Ježek

– zažádal o předání zpráv ze vzdělávacích akcí v roce 2000.

– požádal o stanovení osob, zodpovědných za konání vzdělávacích akcí za rok 2001: admirální plavba (Amateur), lesní kurs (Prášek), lesní škola (Ježek), postgraduální lesní kurs (Mikrob – oficiální název bude zveřejněn na srazu), semináře K+K (Vezír).

Sam – internetové stránky HKVS. Správcem internetových stránek HKVS je Amateur a je zodpovědný za jejich obsah. Rada HKVS upozorňuje na to, že je nutno zpracovat jejich anglickou verzi. Amateur si pro práci na tomto úkolu může zvolit další spolupracovníky.

– termíny dalších zasedání rady HKVS (do konce roku 2000) – v Praze 2. 11., 16. 11., 30. 11. a v Tortuze 15. 12.

Zapsal Sam

HKVS 19. 10. 2000

Přítomni: Vezír, Pavel, Jack, Oskar, Amateur, Banán, Puma, Milan Svoboda

1. Vezír referoval o setkání pražské „5“ na Křivoklátě.
2. Úprava programu semináře kapitánů a vůdců VS.
3. Předvádění nových krojů bude v Liberci 11. 11. 2000.
4. Nový organizační řád Junáka – zpravodajové VS na všech úrovních organizačních jednotek.
5. Sněm Junáka je předběžně plánován na září–říjen 2001
6. Causa Marhoul – HKVS si vyžádá posouzení historické komise Junáka a vyjádření Ing. V. Marhoulů st.
7. Banán referoval o činnosti SHP a programu jednání SHP na semináři
8. HKVS převezme dar od České televize – zařídí Jack a Pavel

zapsal Pavel

ZÁPIS Z PODZIMNÍHO SEMINÁŘE K+K 20.–22. 10. 2000, Vysoké Mýto

V rámci programu podzimního semináře K+K se uskutečnily následující vzdělávací aktivity a byly projednány následující organizační záležitosti:

1. Beseda o olympiádě 2000 v Sydney s rozhodčím vodního slalomu, p. Rolečkem.
2. Informace o připravovaných změnách v rádech Junáka (organizační řád, činovníký řád apod.), a o postoji rady HKVS k těmto změnám, vysvětlení nového postavení vodních skautů v rámci těchto změn. Informaci podal Vezír.

pokračování na str. 20

3. Informace o procesu odejmutí Řádu stříbrného bobra Ing. Václavu Marhoulovi. Při zjišťování průběhu jeho udělení, který nebyl narozdíl od naprosté většiny ostatních případů v zápisech HKVS zdokumentován, byly zjištěny k současným výhradám ještě navíc i zásadní procedurální nedostatky, takže podle současného stavu vědomostí o procesu udělení řádu byl tento řád udělen v zásadním rozporu s tehdy platnými pravidly pro jeho udělování. Jmenovaný bude požádán, aby se vyjádřil ke zjištěným skutečnostem a k úmyslu mu tento řád odejmout. Informaci podali Vezír a Amateur.

4. Zpráva nově vznikající komise vodní záchranné služby o plánu práce a náplni komise. Komise má v úmyslu uspořádat lesní kurs zaměřený na VZS, který by se měl konat v Praze příští rok v září (je tím prakticky vyloučena možnost účasti středoškolačů na tomto kursu). Informaci za nepřítomného Mikroba podala Pony.

5. Zpráva o úmyslu švédské královny sjet příští prázdniny část Vltavy. HKVS byl požádán, zda by mohl zajistit pro tuto akci doprovod vodních skautů. Zprávu podal Amateur. Záměr se jevil přítomným jako zajímavý, ale k tomu, aby se mohl uskutečnit je třeba znát v dostatečném předstihu poněkud přesněji požadovanou trasu (resp. v které části toku Vltavy by se měla plavba uskutečnit a datum, aby bylo možno doprovod zajistit).

6. Byla podána zpráva SHP o činnosti. Zprávu přednesli Oskar a Banán. Bylo podrobně informováno o aktivitách SHP (Oskar) a o hospodaření (Banán). Zvlášť byla vyzdvihnuta činnost yachtservisu (oplachtil již více než 30 plachetnic) a Tortugy. Byl zveřejněn způsob naplnění „modrého fondu“ pomocí nákupu „trnoží“, „noh“ a „židli“.

7. Puma předal HKVS prozatímní lodní zvon pro potřeby HKVS (Tortuga, Navigamus apod.).

8. Proběhlo jednání komisí HKVS.

9. Jezevec podal informaci o předání materiálního daru srbsko - bosenským skautům. O těžkostech při cestě, o stavu zcela zničené země, jejíž obnova je vzhledem k pokračujícím vnitřním sporům stále v nedohlednu.

10. Cedník podal informaci o své účasti na akci moot, která se letos uskutečnila v Mexiku. Většina přítomných měla z popisu akce poněkud smíšené pocity, hlavně ze způsobu jejího zajištění mexickými organizátory. Jestli se jednalo o opatření nutná (to se týkalo hlavně popisovaných bezpečnostních opatření) však asi ani účastníci této akce nevědí.

11. Byla podána zpráva o školách a kursech vodních skautů. Zprávu podal Ježek. Zpráva zmapovala prakticky všechny školy a kurzy, které kdy HKVS pořádal. Byla podána nesmírně zajímavou, věcnou a přitom vyloženě zábavnou formou a ukončena zprávou o kursech a školách, které se konaly v roce 2000. U starších akcí bylo upozorněno na význačné účastníky. U novějších kursů, kde je dokumentace přece jenom lepší a co v ní není se ještě pamatuje byli jmenováni prakticky všichni účastníci. U všech kursů potom byla stručně popsána náplň a zaměření.

Ježek dále oznámil záměr rady HKVS pro uspořádání kursů a škol na rok 2001. Podrobnosti jsou ve zvláštní zprávě, uveřejněné v KP.

12. Proběhla beseda s promítáním s účastníkem přeplavby Atlantiku na ultralehkém katamaranu. Byla spojena s prezentací podobně koncipovaného katamaranu. Cena 115 000 Kč se však zdá na naše možnosti poměrně dost vysoká (i když odpovídám cenám podobně velkých jacht jiných typů).

13. Azimut a Raduš podali zprávu ze setkání EuroSea, které se uskutečnilo letos v červnu v Polsku. Na setkání se prezentoval český vodní skauting, přičemž se zjistilo, že se jedná v rámci vodního (námořního) skautingu o jednu z absolutně nejsilnějších organizací v Evropě. Velký zájem vzbudila naše P 550. Evropské vodní skauti byli požádáni, aby pomohli s organizací Jamboree v Thajsku.

14. Vezír podal informaci o vzhledu vlajky HKVS. S tím souvisí i barvy HKVS, které by jinak neměl nikdo používat (červená, modrá, červená).

15. Sam přednesl návrh na změnu názvosloví HKVS a jejich činovníků. Současné názvosloví (hlavní kapitanát, hlavní kapitán, přístavní různých stupňů) činí někomu potíže při překladu do cizích jazyků. Podstatou návrhu je změnit název hlavní kapitanát vodních skautů na admirálita vodních skautů a volené činovníky potom nazývat admirálskými hodnostmi. Návrh se setkal s nesouhlasem.

16. Navigamus 2000 - proběhlo stručné zhodnocení

17. Navigamus 2003 - oficiálně byla představena legenda – bude jím bitva o Guadalcanal, která skončila v roce 1943. Byla představena nabídka ostravských bratří a sester na zorganizování této akce na vodní nádrži Slezská Harta. Bylo poukázáno na velký logistický problém, který s sebou tato lokalita přináší. Jako další možná lokalita se jeví Břehy u Přelouče, zde doposud žádné konkrétní jednání nebylo zahájeno.

18. Byly předneseny zprávy komisí:

Zprávu Organizační komise přednesl Sam

Zprávu Komise vlčat a světlušek přednesla Raduš

Zprávu Soutěžní komise přednesl Děda

Zprávu Komise VZS přednesla Pony.

(zprávy komisí jsou zmíněny na závěr)

19. Vezír podal informaci o příštím semináři K+K, který bude rovněž volebním sněmem hlavního kapitanátu. Sam požádal zájemce o jeho uspořádání o urychlené předložení nabídek.

20. V rámci kapitánské vrby byly projednány následující body:

– Fond aktivit – byl připomenut jeho účel – slouží především k výpomoci při nákupu a úpravě nemovitostí, a to formou bezúročných půjček. Byly připomenuty náležitosti žádosti o přidělení prostředků z tohoto fondu. K žádosti je nutno doložit účel, na který má být pomoc z fondu aktivit použita, požadovaná částka, celkové finanční nároky akce, struktura financování akce, způsob a doba splácení.

– K dotazu na možnosti výroby pramic P 550 bylo sděleno, že výroba je možná, cena v současné době činí 25 000 Kč bez takeláže (vč. DPH), vyvstal problém mezi výrobcem a Oskarem, který nerad vidí prodej lodí mimo řady vodních skautů. Rada HKVS se bude snažit získat dotační prostředky. Potom by byl uskutečněn hromadný nákup, kde je pak poněkud nižší cena. Pro letošní rok zatím dotace nejsou.

– Byla podána zpráva o možnosti zakoupení UL katamaranu. Byla opět připomenuta možnost použití dotace na jeho zakoupení, přednost však v případě přidělení dotací budou mít jednoznačně pramice a kanoe.

– Pytlík informoval o výrobě nerezové vložky do ploutvové skříně lodi P 550. Vložka má zamezit jednak poškození okrajů ploutvové skříně při styku dna lodi se dnem řeky, jednak zamezit šplouchání ploutvovou skříní, pokud je loď poháněna pádly. Podrobnější informace (možnost koupě, či technický výkres) na telefonu 0206/685 590 večer.

– Jack připomněl uzávěrku kapitánské pošty č.3:
31. 10. 2000

– Video z Navigamus 2000 ještě není hotovo.

Zapsal Sam

ZPRÁVA ORGANIZAČNÍ KOMISE

Jarní seminář K+K. Org. komise předpokládá účast mezi 100–150 účastníků. Pro ty je nutno zajistit ubytování, stravování a místnost pro jednání. Jelikož se bude zároveň jednat i o sněm vodních skautů, požaduje rada HKVS i přiměřené místo na vyvěšení vlajek. Seminář se uskuteční ve dnech 6.–8. 4. 2001. Nabídky pořadatelů zašlete nejpozději do 15. 11. 2000 na e-mailovou adresu arcada@pce.cz.

Navigamus 2000 – účetnictví Navigamus 2000 je nutno předložit radě HKVS nejpozději do 16. 11. 2000. Zkušenosti – pro zajištění celé akce je třeba lépe vybavit presscentrum. Nutné je dostatečné a vhodné personální vybavení (aby zajistilo programovou náplň Radia Navigamus), v materiálním vybavení chyběla laserová tiskárna a kopírka. Celkové vybavení bude nutné sladit s požadavky organizátora presscentra. Přípravovaný sborník Navigamus 2000: v zásadě nebyly doposud předány k redakci jednotlivé příspěvky. Příspěvky je nutno předat nejpozději do 31. 10. Příspěvky zatím nepředali: Vezír, Sten, Bimbo, Děda, Ajfel a Amateur. Je nutno získat také příspěvky řadových účastníků akce. Textové příspěvky je nutno předat Vezírovi, fotografie (na rubu každá jednotlivě označena adresou majitele) potom Akovi. Grafickou úpravu provede Cipajs. Signální výtisk bude předveden 15. 12. 2000 na vánočním zasedání rady HKVS na Tortuze.

Projekt admirální plavby – tj. trasa, datum, předpokládané zabezpečení plavidly, instruktorský sbor, předpokládané finanční nároky apod. je nutno předat radě HKVS vždy nejpozději do 31. 5. roku předcházejícího před zamýšleným konáním plavby.

Navigamus 2003:

– organizační komise doporučuje vydávání stravy přizpůsobit rytmu běžnému na vodáckých putovních táborech – tj. zesílená snídaně, balíček na oběd, zesílená večeře (vlastně jako oběd – vč. polévky).

– při přípravě programu omezit závody charakteru mistrovství republiky vodních skautů – org. komise doporučuje nadále zařazovat z těchto závodů pouze Modrou stuhu a Bratřův memoriál. Zbytek programu by měl být vyplněn jinými akcemi (i soutěžními), které nemají tak prestižní charakter. Akce by měly být jak jachetní, tak, pro pádly poháněná plavidla. Závod vlčat a žabiček je vhodné zachovat. Závod pro rovery a rangers by bylo vhodné koncipovat poněkud kratší a více společný. Celkově by bylo vhodné zvýraznit na celém Navigamus ráz setkání.

– je vhodné zařadit aktivity přístavů pro ostatní – vedou k vzájemnému seznamování

– zajistit vizuální prezentaci jednotlivých oddílů a přístavů

– zajistit oddechový program na první den – především odpoledne a večer

– místo konání – org. komise bere na vědomí nabídku pro uspořádání akce na Slezské Hartě. Upozorňuje však na náročnost logistického zabezpečení celé akce v této lokalitě. Stejnými problémy se v současné době jeví především pro-

blém dopravní, problém hygienický a problém ochrany přírody. Je nutno si uvědomit, že problém dopravní asi značně zvýší finanční náročnost celé akce a po stránce hygienické bude nutno uvést akci do souladu s právě měněnými hygienickými předpisy (vzhledem k počtu účastníků nebude zřejmě možno spoléhat na žádné výjimky). Org. komise vytypovala jako možnou lokalitu Břehy u Přelouče. Žádná jednání o uspořádání akce v této lokalitě zatím nebyla zahájena.

ZPRÁVA KOMISE VLČAT A SVĚTLUŠEK

Stav přípravy lodní knížky – návrhy a připomínky byly předány před prázdninami Lady, připomínky byly v zásadě akceptovány. upravená lodní knížka byla předána Vezírovi. Všechny materiály pro vytištění lodní knížky byly předány Raduš, která je směřuje k br. Křížovi, aby bylo zajištěno vydání lodní knížky po novém roce.

Komise navrhuje zvážit při konání Navigamus možnost zřízení odděleného campu pro vlčata a žabičky.

ZPRÁVA SOUTĚŽNÍ KOMISE

Pořádání závodů SKAPA i SKARE je při Navigamus obtížné a znamená vypuštění části závodů. Rovněž počet startujících posádek v pevně daném časovém prostoru přivodil řadu problémů. V roce 2001 vyžaduje soutěžní komise od ředitelů závodů, aby trvali na dodržování termínů pro podávání přihlášek. Posádky, které nepodají přihlášku včas, nebudou ke startu připuštěny. Tím bude více času jednak na přípravu časového programu závodu, jednak na dokonalé seznámení s tratí.

SKAPA 2001 uspořádá přístav Kolín ve dnech 2.–3. 6. 2001

SKARE 2001 uspořádá přístav Pardubice (předběžně) ve dnech 5.–8. 5. 2001 na Seči. Pro pracovní den 7. 5. doporučujeme požádat o uvolnění dětí ze škol.

SKARE 2002 doporučuje komise uspořádat v lokalitě Slezská Harta.

Pro závod napříč Prahou přes tři jezy doporučuje komise termín 22. 9. 2001.

Pro uspořádání mistrovství republiky VS v kanoistice (kde použitým plavidlem jsou kanoje, nebo kajaky) doporučuje komise zvážení dvou alternativ. První alternativa je upravit pravidla SKAPA tak, aby jeho součástí bylo i mistrovství republiky na kanoích (to představuje vlastně jenom vypsání mistrovské kategorie), nebo vypsání nového závodu. Pro ten by potom bylo nutné vypracovat pravidla.

ZPRÁVA KOMISE VZS

Je třeba zpracovat metodiku pro zavedení bezpečnosti na vodě do praxe pro jednotlivé věkové kategorie. Pro její zpracování je možno využít stávající literaturu.

Předběžný program lesního kursu bude následující

– zabezpečení jednotlivých aktivit

– první pomoc – přislíbil Jezevec

– horotechnika – přislíbil Čajoch

Předběžný rozpočet LK cena bude cca 5.000 Kč bez dotací a sponzorských darů. Přítomní účastníci se pokusí oslovit sponzory. LK se bude konat v Praze ve dnech 15.–23. 9. 2001.

Vrátilo se 21 vyplněných anketních lístků, bylo předáno 10 předběžných přihlášek na LK.

Kapitánská pošta č. 3 – 2000/2001

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu. Pro tento ročník byl na stránkách použit rámeček od br. Cipajse, kapitána 2. oddílu VS v Mimoní.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + papírové předlohy, obrázky).
- E-mail: cesak@volny.cz (jen texty – soubory ve formátu *.TXT)

Sazba a tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn./fax: 0425/862 704